

Wychodzi codziennie rano oprócz dni poświęconych

Adres Redakcji: Kijów, Kreszczatyk 38. Tel. 2464.
Adm. i Druk. Polskiej: Kijów, Kreszcz. 38. Tel. 1672.Rękopisów Redakcyja nie zwraca.
Redaktor przyjmuje od 12-2. Sekretarz od 6-8
Administracja otwarta od 10-4 po poł i od 6-8
wieczorem.

Ogłoszenia przyjmuje się do godziny 6 wieczór.

DZIENNIK KIJOWSKI

PISMO POLITYCZNE, SPOŁECZNE I LITERACKIE.

	mies.	kwart.	półroc.	rocz.
Prenumerata: W kraju	1.—	3.—	6.—	12.—
Za granicą	1.50	4.50	9.—	18.—

Za zmianę adresu 30 kop.

OGŁOSZENIA: Za wiersz petiowy lub jego miejsce przed tekstem 40 kop. pierwszy i 20 kop. każdy następny raz, za tekstem 20 k. pierwszy i 10 kop. następny raz, zawiad. zaobne po 40 k. W rubryce „Nadesłane” wiersz petiowy lub jego miejsce 1 rb.

Numer pojedynczy 5 kop.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Administracja.

Izaak Szwareman
„Największy sklep towarów bławatnych w Kijowie.”
39

Po zamknięciu rachunków rocznych, jak i w latach zeszłych, we wszystkich oddziałach została odłożona część towarów z sezonu ubiegłego do sprzedaży ze zniżką od

20%-50%

Stały Teatr Polski K. P. T. M. S.
Sala Klubu „OGNIWO”
We czwartek dnia 13 stycznia 1911 r.
„Ich czworo” G. Zapolskiej.

Reżyser A. Staniewski.
Bilety sprzedaje Księgarnia W. Idzikowskiego, Kreszczatyk № 35
telefon № 858, a w dzień przedstawienia Kasa „Ogniwa” od godz. 5 wieczorem do końca przedstawienia; w niedziele i święta kasa „Ogniwa” otwarta od 11-ej rano do 2-ej po południu i od godz. 6-ej do końca przedstawienia. Wstęp do sali teatralnej na przedst. dla wszystkich. 20005

Teatr dramatyczny Dyrekcyja A. N. Kruczinina.
Dzisiaj dnia „Żulik” w 5-ciu aktach Potapenki. Początek o godzinie 11-go 8-ej wieczorem. W środę dnia 13-go „Mężczyzna zdradza, kobieta przebacza”. W niedzielę dnia 16-go w południe po cenach niższych „Anna Karenina”.

Teatr „Solowcow” Dyrekcyja J. E. Duwan-Torcow.
Dzisiaj dnia 11-go stycznia

1) „Moralność pani Dulskiej” Zapolskiej.
2) „Koło”.

Czeszczynia pp.: Karpowa, Tokarewa, Czaruska, Czuzbinowa, Jureniewa, Duwan-Torcow, Kuzniecow, Lawrecki, Rudnicki, Swietlowidow, Suchanow. Reżyser Aksagarski. Początek o g. 8-ej wiecz. Ceny zwyczajne. W środę dnia 12 stycznia „Poskromienie złoćnicy”. W czwartek dn 13-go po raz 2-gi „Jazda na gapę” kom. Kadelburga. Dla prenumeratorków gazety „Kijowskie Wiesti” ceny zniżone. W piątek dnia 14-go beneficjusz M. Czuzbinowej z powodu 20-letniej działalności artystycznej w teatrze Solowcowa „Talenty i wielbiciele” Ostrowskiego. W sobotę dnia 15-go po raz 9-tv „Henryk Nawarski”. W niedzielę dnia 16-go w południe „Eros i Psyche” w 6 obrazach Żuławskiego, wieczorem 1) „Ciemna plama”, 2) „Wesele”. W poniedziałek dnia 17-go ogólnie przypisane przedstawienie po raz 4-tv „Szatan” J. Gordina. W sobotę „Misericordia” Juskiewiczza, „Bezdroże” W. Ryszkowa, „Mazepa” Słowackiego. Bilety nabywać można.

Klub „OGNIWO” W sobotę dnia 15-go stycznia. Na rzecz instytucji przy Kole Kobiet Polek od będzie się

Wieczorek taneczny
[poprzedzony przedstawieniem amatorskim „Rodzinne Tworki” i „W obronie honoru”]
Początek o godz. 8-ej wieczorem. Bilety Familijne po 5 rb., pojedyncze po 2 rb. i studenckie po 50 kop., do nabycia u gospodyni wieczoru i w księgarni L. Idzikowskiego. Kreszczatyk 29. 18c

SALA KUPIECKA. W poniedziałek dnia 17-go stycznia
KONCERT pianisty **W. BAKHAUSA**
Fortepian fabr. Beckera ze składu F. KUHE. Początek o godz. 8 i pół. Bilety w księgarni W. Idzikowskiego. Kreszcz. 35 od g. 10-3 i od 5-8.

Teatr miejski Dyrekcyja S. Brykina. Dzisiaj dn. 11-go beneficjusz p. Brun „Tosca”. Czeszczynia pp.: Karzewin, Kamionski, Tuchanow, i in. Początek o g. 7-10 nabyte na 12-go stycznia na op. „Samson i Dalila” są warte na op. „Pajace”. Kto chce może otrzymać pieniadze z powrotem do godz. 7 i pół w dniu 12-go. Dnia 13-go 1) „Camorra”, 2) **Balet Divertissement** Dnia 14-go „Sadko”. Dnia 15-go „Samson i Dalila”. Bilety nabywać można.

Cyrk B-ci Nikitnych (Gmach Cyрку Hippo-Palace). 20172
Dzisiaj wielkie nader elektywne przedstawienie w 3 oddziałach z udziałem europejskich znakomitości. Ostatni tydzień co wieczór występy malpy-człowieka. **Moritz 2-go i Trupy Japońskiej**, złożonej z 25-ciu osób. Początek o godz. 8 i pół w.

Pierwszorząd w **„EXPRESS”** Kreszczatyk 25 wprost poczty.
Od dnia 11-go do 15-go stycznia r. b. Nowy wspaniały program.

Tajemnice Egiptu podług znakomitego romansu **Teofila Gautiera**. „Romans mumii”. Dziecię miłości (dramat) **Pierwsze w Rosyi** zdjęcie z rosyjskiego go wojennego **sterowca „Dux”** w czasie jego wlotu dnia 15 października 1910 r. nad S. Peterburgiem. Jak Prens postradał sukcesy **Beba pali** komed. **Kuzyn przyjechał** komed. Podczas demonstrowania obrazów grywa orkiestra, składająca się z 30 osób. Muzyka ilustruje treść obrazów. Początek seansów o godzinie 4 pp., w niedzielę o g. 12 w południe. Zmiana programu we wtorek d. 11 stycznia 1911. 59

Kijowska 2-ga Artel
podaje do wiadomości Szanownej publiczności, że już została otwarta 158
NOWA RESTAURACJA „UNION”
na wzór restauracji zagranicznych przy Kreszczatyku № 34 w Pasażu.

Łekcyje języka polskiego 64
Mała Włodzimierska 40 m. 22
Obora Szwyców
w Ferdynandowie sprzed. od 1-go lutego dwie krowy 6 i 8 lat z cielętami i buhajką i 1 lat. Poczta i telegraf: Niemirów Józef Podgórski 157

31 wółw stepowych od 15 stycz. sprzed. maj. Niszowce p. Rowno Pol. gub. tel. Jaryszów, st. kol. Wendy-zany o 15 w. Adam Litynski. 183

Biuro pracy Ry-Kat. Tow. Dobr. Mało. Żytomierska 8, telef. 1768. Rekomend. nauczycielki, bony, oficyal., rzemieśln. i wszelką służbę domową. Przy biurze współmieszkanie dla szukających pracy młodych katolicek p. n. „Scheronisko św. Jadvigi”. 12774

Jampol-Podolski
Prenumeratę i ogłoszenia do „Dzien. Kijowskiego” przyjmuje p. Włodzimierz Biesiecki.

SAGRADA BARBER
wzmocnia żołądek łagodnie przeczyszcza

RIEDLA
GIVASAN
Pasta do zębów
dezynfekująca — aromatyczna
TOW. AKC. J. D. RIEDEL BERLIN
prawdziwa tylko w czerwonym oryginalnym opakowaniu.

Początkowo-przygotowawcza szkoła dla dzieci polskiej plei obczy
ZOFII ŻUKIEWICZOWEJ
Kijów, Fundulewska № 26, telefon Nr 22-62.
Zapis dzieci codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 12--2.

Maryi Konopnickiej
POLONEZ ELEGIJNY do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu
„W STARYM DWORKU”
muzyka **Zygmunta NOSKOWSKIEGO**.
Cena kop. 40; z przesyłką 55 kop.
POLONEZ ELEGIJNY **Z. NOSKOWSKIEGO**.
Na fortepian z 4 ręce. Cena k. 30. Na skrzypce z fortep. Cena k. 35.
Na wiolonczelę „NAKLAD” **L. IDZIKOWSKIEGO** w KIJOWIE. 35
Katalogi nut i książek bezpłatnie.

W sali aktowej uniwersytetu św. Włodzimierza
Wystawa Obrazów
Opłata wejściowa 50 kop. Ucząca się młodzież 25 kop., w środy i piątki 30 kop., ucząca się młodzież 15 kop. 93

Cesarstwo.
(Narodziny Zjednoczonych Niemiec).

W parlamencie niemieckim prezydent hr. Schwering-Löwitz a w sejmie pruskim marszałek Kröcher przypominili dzień 18 stycznia 1871 r., w którym przed czterdziestu laty ogłoszono w Wersalu utworzenie cesarstwa niemieckiego. Strassburg padł, Orleans zdobyty, Soissons kapitulował, Metz w niemieckich rękach. Jeszcze się trzyma Paryż. Z zamku Rothschilda Ferrieres przenosi stary Wilhelm swą kwatę do prefektury w Wersalu i tutaj czeka, aż dzieło Bismarcka, rozpoczęte w jesieni z pierwszymi zwycięstwami oręża niemieckiego nad Francją, w całości dojdzie.

Cale Niemcy południowe sprzeciwiły się utworzeniu cesarstwa niemieckiego. Tylko książę Badencki, następca tronu pruski, późniejszy cesarz Fryderyk III, w którym odczyły się tradycje Hohenzollernów, i Bismarck pechali wszystkimi siłami do przywrócenia porzucanego od lat 60 cesarstwa niemieckiego. Stary król pruski Wilhelm opierał się, nie chciał być czem innem jak królem pruskim, czuł się tylko prusakiem i broił się przed cesarską koroną, przed tytułem cesarza Niemiec, który ironicznie nazywał tytułem i charakterem majora (Charakter-Major). Pruskie tradycje starego Wilhelma nie dawały się pogodzić z nowym tytułem cesarza Niemiec. Jeszcze bardziej wzdrygały się na tę myśl panowania prusaków w Niemczech dwory książąt i królów południowych Niemiec.

Jeszcze przed 4 laty Niemcy były podzielone, połowa krajów niemieckich stała po stronie Austrii w wojnie r. 1866. Bawaria i Württemberg nie zdradzały ochoty do zamiany swej niepodległości państwowej na lenno pruskie.

Bismarck pracował jednak wytrwale nad złamaniem oporu partykularyzmu południowo-niemieckiego. Minister Delbrück jeździł z Wersalu do Monachium, gdzie także przybył minister württenberski Mittnacht. Przez cały październik 1870 obrabiano słabego króla Ludwika bawarskiego. W połowie listopada zawarto układy z Hessa i księstwem Badenkiem. W końcu listopada złamano opór Bawarii. Wreszcie stanęły układy, za cenę przyznania pełnej autonomii, samostanęj administracji, poczty, telegrafów i kolei żelaznych i uznania niezaawisłości państwowej, przyznania najwyższej komendy wojskiem (w czasie pokoju) uzyskano w końcu listopada zgodę królestw południowych.

Na początku grudnia uzyskano zgodę północno-niemieckiego parlamentu, 18 grudnia 1870 przybyła deputacja sejmu północno-niemieckiego związku z prezydentem Simsonem do Wersalu, ofiarując staremu królów koronę cesarską. To są tylko zewnętrzne objawy dyplomacji Bismarcka. Istotnego przebiegu rokowań o koronę cesarską w Niemczech do-

tychczas mimo tylu prac historycznych i pamiętników ogłoszonych — nie znany. Prawda starannie się ukrywała w dyplomatycznych aktach z lat 1866 — 1870, przechowywanych starannie pod kluczem w tajnym archiwum państwowym w Berlinie.

To pewna, że nie było entuzjazmu w południowych Niemczech, o którym piszą pruscy historycy tej epoki. „Związek niemiecki” zamieniony został na „Państwo niemieckie”, a prezydent związku powierzone królów pruskiemu z tytułem „Niemiecki cesarz” („Deutscher Kaiser”). Wilhelm pragnął — jeżeli już miał być cesarzem — to być „cesarzem Niemiec” („Kaiser von Deutschland”), ale na to nie było zgody — i został „majorem”, niemieckim cesarzem.

W tym samym dniu, w którym przed 170 laty lennik polski kurfirst Fryderyk III Brandenburski włożył na swoją wiarołomną głowę koronę królewską, w tym samym dniu 18 stycznia w 4 i pół miesięcy po Sedan, w 4 lata po Sadowie, a na to dni przed kapitulacją Paryża, w sali zwierciadlanej Wersalu, tego klejnotu Francji, poświęconego a toutes les gloires de la France stary król pruski wkladał koronę cesarską Niemiec.

„Zgromadził się w długiej Galerie des Glaces — pisze powiornik Bismarcka Abecken. — W środku sali wzniesiony był ołtarz, naprzeciw którego zasiadł stary Wilhelm. Na końcu galerii była estrada, na której stali sztandary pruskie, bawarskie, saskie, württenberskie, trzymane przez pruskie podoficerów. W głębi stało 600 oficerów. Po skończonym nabożeństwie pastor Rogge zaintonował pieśń dziękczynną „Nun danket alle Gott”, po czym Wilhelm wziął z rąk Bismarcka cwiartkę papieru i do zebranych książąt Rzeszy niemieckiej, otoczonych ministrami i generałami, wygłosił przemowę, w której oświadczył, że na żądanie króla Edwarda Ludwika bawarskiego, aby wskrzesił państwo niemieckie i przyjął godność niemieckiego cesarza, zgodził się. Wiadomość o tem podaje proklamacyja do ludu, którą kanclerz Bismarck odczytał. Upadło drugie cesarstwo we Francji, powstało drugie cesarstwo w Niemczech. Wśród huk armat na pobojowisku francuskim, pod murami obleganej stolicy świata urodziło się państwo niemieckie.

Właśnie Góben odnosił krwawe zwycięstwo pod St. Quentin nad armią francuską Faidherbe, a gen. Werder wypierał armię gen. Bourbaki do Szwajcarii. W pięć dni potem rozpoczęły się rokowania o poddanie Paryża, a 28 stycznia Paryż kapitulował, a Thiers w zgromadzeniu narodem w Bordeaux przedkładał dzieło warunki pokoju.

73-letni Wilhelm król pruski został niemieckim cesarzem. Jako dziewięcioletni chłopak widział upokorzenie Prus, widział Niemcy u stóp wielkiego Napoleona, widział upadek Cesarstwa Niemieckiego, kiedy Franciszek II w parę dni po wyrażeniu żądania Napoleona posłusznie składał koronę niemiecką, widział upadek „świętego rzymskiego cesarstwa”. Jako 73-letni starzec

ten sam człowiek wkladał na głowę koronę cesarską Niemiec, pokonał trzeciego Napoleona, w dwu wojnach ugruntował hegemonię Prus i zjednoczył Niemcy.

Czy tylko on to zrobił? Czy sztuka przewidywania i dyplomacja Bismarcka wystarczą na spełnienie takich dzieł? Czy to nie były zewnętrzne objawy dawno przygotowanych zmian, które się w Niemczech odbyły?

„Niema w tem żadnej mojej osobistej zasługi, byłem tylko narzędziem w rękę Boga” — mówił zaraz po proklamacyi stary Wilhelm do pastora Rogge i teni słowy wskazywał, że ten akt uroczysty w Wersalu był tylko zewnętrzny symbolem zmian, faktów i dzieł, które już dawno w narodzie niemieckim się dokonały. W ciągu krótkiego czasu dziełom ludu Europa widziała odrodzenie dwu narodów, które w tym czasie wstąpiły na widownię dziejowa. Dn. 14 marca 1861 r. — właśnie przed pół wiekiem — powstała niezależna zjednoczona Italia, dn. 18-go stycznia 1871 r. powstały zjednoczone Niemcy. Narody nie dają się zabić. Jest w nich siła wewnętrzna uśpiona, potęga, która raz do działania wywołana z nieprzeartą żywiołową gwałtownością rozwija się, aż skutki tego działania objawiają się w zewnętrznych zmianach i w uzewnętrznieniu woli narodowej. „Ia siła jest dążność do niezawisłości państwowej. Używały ją Włochy po wielu walkach, po rozszarpaniu na wiele państw odrębnych, po długiej niewoli austriackiej, burbońskiej, uzyskały ją Niemcy po największym rozbięciu, jakie kiedykolwiek historia zapisała, po upokorzeniu bezprzykładnem, po rozbięciu na kilkadziesiąt drobnych państweczek.

Dopiero od tej chwili zjednoczenia narodowego Włochy i Niemcy uczyniły ogromne postępy na wszystkich polach pracy, techniki, rolnictwa, handlu, przemysłu i nauki.

Właśnie ukończono spis ludności w Niemczech. Wyniki spisu z dn. 1 grudnia 1910 r. nie są jeszcze w szczegółach znane. Obok 4 i pół milionów polaków, którzy są i pozostaną zawsze obcym elementem i mają zupełnie inną sferę ciężarstwa, niemcy wykazują bezprzykładny wzrost ludności — i niespodziewany coroczny przyrost ludności miejskiej.

Blisko milion Niemców corocznie przybywa — jest to fakt, który zaciąga na dalszym rozwoju kultury niemieckiej.

Tak szybko nie rosną narody w Zachodniej Europie; francuzi, Anglii i włosi pozostają daleko w tyle za wzrostem rozwoju Niemców. Tylko polacy ich przysięgają i jeżeli dziś już Niemcy dochodzą do 60 milionów ludności w Niemczech, a z Austrią do 76 milionów w Europie, to polacy przekraczają 25 milionów. Ale u Niemców wzrost ludności odbywa się głównie w miastach i wielkich centrach przemysłu, a polacy rosną w głównej swojej siedzibie u siebie na wsi.

Dla nadwyżki swej ludności Niemcy mają olbrzymi przemysł i handel — polacy, nie mogąc nadwyżki swej ludności w swoim rodzin-

nym przemyśle umieścić, muszą ją wysłać na emigracyę sezonową i zamorską. Zaledwie 28 proc. ludności niemieckiej żyje z rolnictwa, przeszło 75 proc. ludności polskiej musi wyżyć się z rolnictwa; mają dziś Niemcy 48 wielkich miast powyżej 100,000 ludności, polacy mają tylko 6 wielkich miast u siebie powyżej 100,000 ludności, a 2 miasta obce z polską ludnością powyżej 100,000 (Chicago i Buffalo). Urodzenie cesarstwa niemieckiego znacząco zjednoczenie Niemiec i stworzenie dla ludności niemieckiej korzystnych warunków pracy i rozwoju kultury. Dwaścieście pięć milionów polaków musi jeszcze obywać się bez tych naturalnych warunków pracy i kultury. To też coraz bardziej wylewa się ten naród poza swoje brzozi i szuka pracy wśród obcych. Dziś jeszcze musi się zadowalać najgorszą pracą, w najgorszych warunkach, i to opóźnia rozwój kultury polskiej. Milion polskich robotników rolnych przyczynia się do rozwoju napiętego rolnictwa w Niemczech, setki tysięcy polskich górników wydobywa skarby ukryte pod ziemią i przysparza bogactwa obcym narodom.

Alc pomimo tych warunków najgorszych, jakie historia zna dla pracy i rozwoju kultury, ludność polska rośnie szybciej od ludności niemieckiej, rosnącej najszybciej w Europie Zachodniej.

Niemców przybywa rocznie blisko milion, polaków przybywa rocznie blisko ćwierć miliona — przyjdzie chwila, w której konieczność dziejowa także i dla polaków wytworzy korzystne warunki pracy i rozwoju polskiej kultury.

W. L.

Statystyka prasy.

Na zasadzie obliczeń, dokonanych w wydawnictwie Wolffsohna „Gazetny Mir”, w listopadzie ubiegłego roku wychodziło ogółem w Rosyi 1,817 wydawnictw periodycznych.

Największa ilość wydawnictw wychodziła w Petersburgu, bo aż 472, następnie w Moskwie---204, w Warszawie---167, w Rydze---59, w Kijowie---56, w Odesie---48, w Tyflisie---41, w Wilnie---34, w Charkowie---30, w Rewlu---23, w Kazaniu---22, w Dorpacie, Łodzi, Baku, Astrachaniu, Niznym-Nowogrodzie, Orenburgu, Ekaterynosławiu, Saratowie, Rostowie nad Donem, Samarze, Tomsku, Władywostoku i Mitawie---od 10 do 18; 5 miast mia po 9 wydawnictw, 4 po 7, 10 po 6, 14 po 5, 12 po 4, 22 po 3, 42 po 2 i 73 po jednym wydawnictwie.

W języku rosyjskim wychodzi---1,347, czyli 74 proc. wydawnictw, w polskim---197, w niemieckim---68, łotewskim---41, estońskim---35, żydowski---24, ormiańskim---23 i po kilka w innych językach.

Polityce, publicystyce i literaturze służy 702 wydawnictw, półurzędowych wydawnictw jest---197, teologia i sprawy kościelne---193,

rolnicze i leśnicze---122, finanse i handel---120 i t. d.; najmniej wydawnictw przypada na filozofię i psychologię, bo tylko 6.

Większość wydawnictw (934) powstała w ciągu ostatnich sześciu lat, ale i reszta wydawnictw jest przeważnie „młoda”. Powyżej stu lat liczy około 10 wydawnictw, przyczem najstarsze w Rosyi są „Pieterburskija Wiedomosti” i „St.-Petersburger Zeitung”, które liczą po 185 lat.

Z naszych niedomagań i lekarstwo na nie.

Otrzymujemy pismo następujące:

Pan Edward Paszkowski w poczynym „Dzienniku Kijowskim” z dnia 30-go grudnia 1910 roku № 343 we wstępnym artykule „Z naszych niedomagań” poruszył ogólnikowo kwestyę obojętnego traktowania polskiej literatury w ogóle, a pism codziennych szczególnie — przez polskie społeczeństwo na kresach; lecz po przeczytaniu takowego nasuwa się myśl niezbędnego dopełnienia go kilku uwagami, gdyż autor nie wskazał właściwego powodu odrętwienia duszy społecznej i sposobu leczenia tych niedomagań.

Otóż uważam, iż naszą uwagę powinni zwrócić nie ci, gdzie „kapelusze pani kosztuje pół setki, a suknia balowa setek parę”, gdzie „konieczne wydatki pana przekraczają tysiące”, nie ci, bo tych jest niewiele, i „zmniejszenie w ich budżecie rubryki „prenumerata” z trzydziestu rubli na dwanaście pozostawia jednak jeszcze gwarancję, iż polskie codzienne pismo w danej rodzinie bywa czytane; lecz powinniśmy wziąć pod uwagę to, że polskie społeczeństwo na kresach stanowią właściwie trzy warstwy: zażożni — ziemianie i przemysłowcy, dostatni — mniejsze przedsiębiorstwa i fachy wyzwolone, i trzecia warstwa — tak zwany „inteligentny” pracownik w przemyśle i rolnictwie, i gdy pierwszych i drugich razem wliczymy liczywszy tysiące, to tych ostatnich dziesiątki tysięcy, a zatem powinny one stać się podstawą polskiego bytowania na kresach.

O ile mi wiadomo, to tylko wśród tej trzeciej warstwy bodaj że dziewięćdziesiąt procent nie ma nic wspólnego ze słowem drukowanym i z roku na rok ciemnotę swą wzmacnia, gdyż nie podtrzymuje kontaktu z resztą świata cywilizowanego, a dorywczo chwytane wiadomości z tendencyjnych pism rosyjskich wykształwiają pojęcia polskie — narodowe.

Myslałby kto może, że obojętność do bi-buły drukowanej wywołują brak czasu i środków; lecz nie, każdy z pracujących znajdzie jedno i drugie, jeśli odczuje tego potrzebę, a ludzie odczuwają zwykle potrzebę tego, do czego są przyzwyczajeni.

Człowiek nigdy nie czytający, po wypadkowem przeczytaniu jakiegoś urywka, ma boda

wrażenie takie, jakiego doznał po wypaleniu pierwszego papierosa, po którym uczuł smak nieokreślony i zawrót w głowie; lecz po pewnym czasie, gdy się do papierosów przyzwyczaili, uważa ją za rzecz niezbędną i finansę jego na to mu wystarczają. Mało tego, człowiek, jak przyzwyczajają się do człowieka, tak też musi się przyzwyczajać i do danego pisma, aby ducha jego zrozumieć i przejąć się jego zasadami, aby czuć potrzebę obcowania z ludźmi, którzy w danym piśmie piszą, a na to trzeba czasu, trzeba pewnego przymusu, trzeba, aby dany osobnik z danym piśmie, chcąc nie chcąc, spotykał się przez czas jakiś, a w rezultacie znacznie z początku interesować się depeszami i wiadomościami sensacyjnymi, a z czasem i artykułami o treści głębszej.

I na to wszystko jest rada. Na kresach utarł się zwyczaj (pomijam słuszny czy niesłuszny), iż pracodawca raz na rok lub więcej daje swym pracownikom gratyfikację według swego uznania. Otóż, zachodzi pytanie, czy nie byłoby wskazaniem, aby pracodawcy, iście kochający Polskę i polskość, sami się tem zajęli i stali się protektorami polskiego czytelnictwa na kresach, i chociażby za odliczeniem sześciu rubli z przeznaczonej dla każdego z pracowników nagrody (mam tu na względzie zniżoną cenę „Dziennika Kijowskiego” — dla pracowników w 6 rb. rocznie) sami prenumerowali dla nich odrębne pismo, zmuszając tem samem w chwilach wolnych do czytania się z niem, a czas pokazać, iż ci niechętni i dzieci ich pożądać i sami prenumerować będą je z czasem.

Polski inteligentny pracownik na kresach jeszcze nie przyzwyczaił się do czytania i to jest słabą naszą stroną, z którą musimy walczyć — by nie zginąć.

Stanisław Borowski.

Mozyrz, d. 2 stycznia.

Powstanie w Jemen.

Kraina Jemen już od kilku miesięcy jest widownią ciągłych powstań, które zresztą są tam ciągle na porządku dziennym, gdyż władza Turcy nad plemionami tamtejszemi jest do pewnego stopnia tylko nominalna. Jak się zdaje, obecne powstanie należy do najlepiej zorganizowanych. Turcy nie tak prędko zdola tam przywrócić dawny stan rzeczy.

Jemen znaczy po arabsku „prawa strona” — jest określeniem krainy, położonej na prawo, to jest na południe od Kaaby, a tworzącej południowo-zachodni róg półwyspu arabskiego pomiędzy Hedżas, Nedżd, Hadramaut i Morzem Czerwonym. Kraina Jemen jest wilażetem tureckim, który obejmuje przestrzeń 200,000 kilometrów kwadratowych (prawie 3 razy tyle co Galicja), zamieszkała zaś dwie przez 750,000 ludzi.

Jemen jest przeważnie wyżyną. Największe wzniesienia znajdują się na zachód od Sany, a na południowym zachodzie są wogóle najwyższe góry całego półwyspu. Nawodnienie jest lepsze niż w innych częściach Arabii. Nadbrzeżne niziny są bardzo gorące, równie jak środkowa część Jemenu. We wnętrzu padają obfite deszcze w lecie, natomiast ku północy panuje często susza. Głównym miastem jest Sana, zaś najważniejszym potem Hodeida. Dla dokładności notujemy, że Mekka leży w prowincji Hedżas.

Kraina Jemen była najstarszym królestwem arabskim. W starożytności królestwo to miało nazwę „Arabia felix” — „Arabia szczęśliwa”. Pod panowaniem tureckim dostała się ta część Arabii w r. 1517, a poprzednio była w rękach persów i abasydów. W roku 1630 zostali turcy wypędzeni z Jemenu i zdolał się utrzymać tylko na niektórych punktach wybrzeża. W kwietniu 1872 r. turcy ponownie zdobyli Jemen, jednakże wykonują tam władzę prawie tylko pozorną.

Z Wilna.

6-go stycznia.

Przed kilku dniami odbyło się posiedzenie członków zarządu wileńskiego Tow. rybackiego; działalność jego jest owocną; instruktor Towarzystwa, technik kultury wodnej, umiejętnie zaprowadza gospodarkę rybna.

Największe gospodarstwo rybne jest w gub. grodzieńskiej w Knyszynie, majątku hr. Krasickiego. Zajmuje 730 dziesięcin. Jeden sztucznie urządzony staw obejmuje przeszło 500 dziesięcin. Dochód z ryb z każdym rokiem rośnie.

W ciągu 10 lat ostatnich z majątku tego sprzedano ryb za 190,725 rb., czystego dochodu otrzymano 17,725 rb.

Zebrań ogólnych członków Towarzystwa ma się odbyć w marcu.

Ze spraw szkolnych dowiadujemy się, że w roku ubiegłym w okręgu wileńskim otwarto 803 nowe szkoły: w gub. wileńskiej — 93, w kowieńskiej — 108, w witebskiej — 134, w mińskiej — 208, w mohylewskiej — 132.

Jedną z naszych księgarń rozpoczyna bardzo ważną pracę — kolporterkę księgarską na prowincji. Wystarała się o pozwolenie u władz na sprzedaż książek i pism na prowincji i już wysłała ich zapas na jarmark doroczny w Świecianach.

Opracowany już jest konkurs na budowę teatru miejskiego w Wilnie. Pierwsza nagroda wynosi 1,250 rb., druga 750 rb.

Wiodą spór litwini o to, które miasto odpowiedniejsze jest do wzniesienia w nim gmachu Towarzystwa nauki i sztuki litewskiej.

Jedni uważają, że Kowno, Szawle lub Poniewież nadają się najlepiej, jako leżące w centrum etnograficznego obszaru litewskiego, zaś gazeta „Wiltis” uważa, że takim centrum dla Litwy i litwinów jest Wilno, bo: 1) może ścierać najwięcej inteligencji litewskiej, 2) jest największym, najbogatszym i najkulturalniejszym miastem, 3) na Litwie uniwersytet może być tylko w Wilnie. Prócz tego, dzięki swej przeszłości i teraźniejszości, Wilno nie może się przedstawiać w oczach litwinów, jako coś obcy, obywatela bez wartości. Zresztą od wzmocnienia się litwinów w Wilnie zależy żywotność litwinów w gub. wileńskiej.

Marzą więc litwini o tem, by Wilno uczynić miastem litwinów, nie licząc się z tem, że tak znaczenie przeważa w nim żywoty polski, który usunąć się nie da.

Walka, rozpoczęta na szpaltach pism litewskich przez ks. Tumasa, jeszcze nie uciechła. Podnieśli teraz głos postępowcy litwini w gazecie „Lituvias Zinios”; ciekawe ich są zapartywaniami; protestują, przeciw gnębieniu ks. Tumasa przez administratora i jego pomocników, ale są zdecydowanymi przeciwnikami „pstręgi”,

jak nazywają „polityki ks. Tumasa i jego taktyki”. Napadają na niego za samowolne branie na siebie reprezentacji całej Litwy i są zdania, że sprawę ludu litewskiego należy raz wytrącić z pod kierownictwa księży.

Głos to ważny, bo płynący z grona prawdziwej inteligencji, nie uznającej hegemonii ks. Tumasa i jego satelitów.

Ułożenie się więc stosunków litewsko-polskich w przyszłości, zależne będzie od tego, które stronnictwo litewskie górę weźmie.

W Kownie ukazał się pierwszy numer nowego dziennika w języku rosyjskim „Litovskaja Rus”; jest to organ „Świato-Nikolskiego Piotropawłowskiego bractwa prawosławnego”. Prócz tego dziennika bractwo postanowiło jeszcze założyć kasę pożyczkowo-oszczędnościową na wzór istniejącej już w Grodnie przy bractwie Sofijskim.

W Gojdach (pow. jeziorowski) na ostatnim ogólnym zebraniu członków miejscowego koła rolniczego, w którym brało udział osób 60 — księża, ziemianie i włościanie, powstał projekt założenia Tow. drobnego kredytu.

Jednolity projekt przyjęto i sprawą tą ma się zająć miejscowy proboszcz. Wystosowano do władz prośbę o udzielenie pozwolenia i o zapomóg w kwocie 2,000 rb., jako kapitału zakładowego.

Towarzystwo ma objąć w swej działalności majątki i wsie pobliskie i okoliczne miasteczka.

W Dakszycach gub. mińskiej zatwierdzony został statut Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych.

E. W.

Kuryerek Odeski.

Nowy Rok w kolonii polskiej spotykano w „Ognisku”. Inne stowarzyszenia, jak Lira i Dom Polski, nie przyłączyły się. Prezes „Liry” zwracał się do zarządu „Ogniska” z propozycją wspólnego obchodu, lecz takowa została odrzucona. Ponieważ kontrakt „Liry” zawarty z klubem kupieckim co do wynajmu lokalu kończył się, więc być może, że rozwiązanie ścisłej łączności pomiędzy stowarzyszeniami doprowadziłoby do najmu lokalu „Ogniska” — przez „Lirę”. Jednak stało się inaczej. „Ognisko” wywolniło nie wynajmuje swój lokal niemcom, a „Lira” odnowiła dnia 3 stycznia kontrakt wynajmu lokalu w klubie kupieckim na lat trzy. A więc i w roku bieżącym mieć będziemy nadal — trzy polskie sceny. Te trzy sceny, konkurując, starają się co prawda o podniesienie poziomu sztuk, lecz odbija się to wszystko smutnie na kieszeni wspólnej członków kolonii polskiej.

„Lira” sprowadziła fachowego aktora, członka teatrów warszawskich, p. Stankiewicz, który nadzwyczaj urozmaicił wieczory „Liry”, kultuwając melodeklamację i starając się o ulepszenie repertuaru.

To też kilka ostatnich wieczorów i „Kabaret” cieszył się śród publiczności powodzeniem znacznym. Również b. się podobal wieczór taneczny konkursowy, z nagrodą (złoty) dla najlepszej tancerki w maurze. Większość głosów otrzymała panna Władysława Dobrowolska.

„Ognisko” pod kierownictwem nowego reżysera p. Kuleszy z wielkim nakładem trudu i kosztów wystawiło zabawny komedję „Ach, to Zakopane”. Komedya ta z pięknymi dekoracjami gór swoich sprawiła nader miłe wrażenie, pomimo „ogromnie” długich „antraków”.

Wieczory w „Domu Polskim” jak zwykle przepelnione. Urząd architektoniczny wydał kaz, aby więcej jak 175 osób ze względów higieny nie puszczano na salę. Ponieważ kontrakt dzierżawy domu zawarty na lat parę, więc to ograniczenie b. zaszczyliło pocztyni, a niestrudzonych pracowników naszej sceny ludowej.

Największym powodzeniem cieszyły się „Jasełka”, prawdziwie artystycznie i umiejętnie urządzone przez nasze damy w „Ognisku”. Cała drużyna z dzieci przebranych w stroje krakowskie wykonała jasełka z wielką swadą, zaś postacie Matki Boskiej w złotym koronie, okrutnego Heroda i Archaniota ze złotymi skrzydłami budziły szmer zachwytu.

Jasełka powtarzano 3 razy. Ostatnie przedstawienie na rzecz „Domu Pol.” zebrało około 5000 osób. Narzekać tedy na obojętność ogółu nie możemy. Trzeba tylko, aby rzecz zasługiwała na poparcie.

Dowodem najlepszym — nasza kasa pożyczkowo-oszczędnościowa, która pod umiejętnym i fachowym kierunkiem p. J. Lubeke olbrzymio zwiększyła swe obroty i ilość członków.

Natomiast nasze stosunki parafialne dopiero poczynają wychodzić z zakletego koła. W roku ubiegłym dzięki zabiegliwości syndyków p. Józefa Gilewicz i p. Kazimierza Górskiego orestaurowano stare kościół i zmieniono wygład dziedzińca kościelnego, gdyż całą prawie przestrzeń placu przed kościołem wylano asfaltem.

W dziedzinie szkół parafialnych zmian niema, z powodu, iż dotychczas sprawa przynależności funduszów parafialnych i kontroli nad nimi jest niewyjaśniona i... od lat trzech znówu nie mamy drukowanego sprawozdania.

W dziedzinie umysłowego ruchu niewiele mamy do zanotowania. O „Kalendarzu Domu Pol.” i akcie w kwestyi żydowskiej napiszemy osobno.

Bank ziemski gub. chersońskiej na skutek starań grupy akcyonaryuszów robi starania o pozwolenie na rozszerzenie swych operacji na gub. kijowską, podolską i wołyńską. General Tomaszewski spotykał rok Nowy w klubie „akademickim”. Po krótkiej modlitwie, profesor Dobrokrólewski zwrócił się do młodzieńców i p. Tomaszewski, zaś starosta klubu p. Polciański samemu Tomaszewskiemu jako pierwszemu inicjatorowi klubu akademickich w Odesie.

W obszernej mowie gen. Tomaszewski zaznaczył, że zawsze nawoływał i nawołuje do podtrzymania zasady „czystego akademizmu, nie potrzebującego pomocy w organizacji bojowej i gwałtownego życia w ofierze za przekonania.”

„Historia religii nas uczy — mówił dalej — że zasady najlepiej się zakorzeniają i rozpowszechniają, gdy się znajdują ludzie, gotowi otrzymać palme męczeńską za nie.”

Następnie przemawiali Biely, Pelikan i Plaksin, który odczytał swój wiersz p. t. „Pozdrowienie do młodzieży, od starego studenta”.

Na zakończenie posłano telegramy gratulacyjne do generała Bogdanowicza, do klubów Petersburskich, do „Russkawa Sobrania” i do W. Puryzkiej.

Przyjęto noworocznych u gen. Tomaszewskiego nie było.

Zamiast wizyt świątecznych i Noworocz-

nych w zarządzie katolickiego Tow. dobroczynności złożyli ofiary następujące osoby:

Proboszcz ks. Andrzej Keller, ks. Józef Lasowski, ks. Władysław Potocki, ks. Adam Dubiszewski, ks. Stanisław Oskierko, Kornelia Gruneau, Józefa Rokka, Józef Górski, Bolesław Nowicki, dr Franciszek Rybacki, Roman Anderski, Michał Jastrzębski, Marian Lewinski, Stefan Lewinski, Antoni Bystrzycki, Józef Gilewicz, Stanisław Stecki, Henryk Maczewski, Marian Maczewski, Bolesław Biernacki, Albert hr. Seibor-Marchocki, Józef Golszewski, Wincenty Szemiot, Stanisław Kriger, Apollon Zaleski, Antoni Maleszewski, Antoni Swędow, Ignacy Fredro, Apollon Jerlicz, Alojzy Dłuski, Antoni Gajewski, Jan Mioduszecki, Antoni Łukasewski, dr Piotr Ambrozewicz, Michał Talikowski, Walerian Nejberg, Tytus Kulikowski, Józef Rabowicz, Aleksander Popowski, Hieronim Potemkowski, Józef Cebryński, Jan Grusko, Kazimierz Grusko, Antoni Gówałd, Józef Smitko, Zygmunt Stompetki, Mikolaj Anderski, Cezaryz Anderski, Gabriel Chrzastowski, Jan Lubeke, Zygmunt Wolski, Anatazy Bardki, Stefan Orłowski, Napoleon Korzeniowski, Marjan Milewski, Bronisław Terlecki, Władysław Woruszyło, Kazimierz Woruszyło, Józef Nowinski, Wacław Gosztowi, Włodzimierz Wicjeski, Franciszek Bilek, dr Wiktor Jakubski, Aleksander Vassal, Aleksander Szewndner, Jan Dłuski, Ignacy Skawinski, Petronella Krytowa, Jan Wieliczko, Mieczysław Szczepkowski, Feliks Bogacki, Jan Fiszer, Michał Popiel, Adam Dąbrowski, Zofia i Ludwik Zemajtis, Cezary Bradkowski, Jan Laszkowicz, Kazimierz Rutkowski, Wacław Grosicki, Władysław Piskorski, Stanisław Świątecki, Józef Zieleniewski.

Z FINLANDYI.

Po dokonaniu dodatkowych obliczeń okazało się, że socyalści uzyskali nie 87, ale 86 mandatów, tak jak dawniej. Natomiast starofinowie mają nie 42 ale 43 mandaty.

Skład sejmu według zawodów jest następujący: ziemian i dzierżawców 55, dziennikarzy 30, nauzczyeli 15, profesorów 4, byłych urzędników 19 (w tej liczbie 5 senatorów i 1 prokurator senatu), adwokatów i doktorów różnych nauk 20, pastorów 8, bankierów 2, prezydentów miast 3, przedsiębiorców 2, kupców 3, subiektyw 2, rzemieślników 23, robotników 7.

Bez maski.

Od czasu do czasu dzięki przeczułonej prawdopodobnie nadwrażliwości nerwów, nie wam napady historycznych lęków i zmartwień... Czasem jakiś robak w sumieniu moim niesamowicie się porusza i wrodzone mi zamilowanie do cichego spokoju, o cechach atrakcyjnych, w sam nos ukaś... Ale wnet ten lub ów laskawca do opamiętania nie przywołuje, mówiąc: „poco pan darmo się gryzie i ludzi na próżno męczy i żraza, kiedy nasze polskie społeczeństwo w kresowe mogło być byle co wiele gorzej?”

I ryczał... Niema tam grzechy zlej, która nie mogłaby być rzeczą gorszą. Jest to niewyczerpane źródło dla... niezmiennie białego optymizmu i „ogromnie” czarnych, z powodu takiego optymizmu reminiscencji. Jeden z tego powodu jest dobroduszenie pogodny, a drugi przeżalwie posępny, bo myśli sobie: „Przy takim nastroju trudno jest wdrapać się na szczebel wyższy, a zsunąć się o dwa, albo o trzy stopnie niżej — łatwo”.

Żarny Jegomość.

KRONIKA.

Kalendarzyk.

Jutro 11 (24) Higinusa.

Dziś 12 (25) Arkadyusza.

Wschód słońca o godz. m 8. 13.

Zachód słońca o godz. 4 m. 43.

Długość dnia godz. 8 m. 30.

Kalendarzyk Historyczny.

11 (24) stycznia.

1588 roku. Bitwa pod Bieczyną.

Po śmierci króla Stefana Batorego i obraniu na tron polski Zygmunta III Wazy stronnictwo Zborowskich obróło królem arcyksięcia Maksymiliana, brata cesarza Rudolfa II. Na spotkanie dążącemu do Polski elektowi Zborowskich podążył Jan Zamoyski. Nastąpiło starcie zbrojne pod Bieczyną, które po walce godzinnej zakończyło się zupełną porażką stronników Maksymiliana, a ten ostatni wzięty został do niewoli.

Sprowadzenie. We wczorajszym kalendarzyku zamiast „po linie” wydrukowano „Polonie” — co niniejszem prostujemy.

Teatr Polski. We czwartek z powodu choroby p. Krasnickiej zamiast krótkowidli „Gaj święty” wystawiona będzie sztuka G. Zapolskiej „Ich czworo”. W niedzielę zaś odbędzie się beneficjuszka publiczności p. J. Jędrzyńskiego. Benefisart wybrał sobie doskonałą farsę w 3-ach aktach „20 dni kozy”.

Dlaczego? Zgodnie z postanowieniem miejscowej administracji wszystkie kawiarnie i restauracje, posiadające bary, składać muszą każdego roku podanie o pozwolenie na utrzymywanie bilardów. Podanie takie złożyła również na rok bieżący i „Kawiarnia Udziałowa”. Podanie to spotkało się jednak w tym roku z odmową. Pytanie: dlaczego?

Ze sklepu współdzielczego. Do komisji dla opracowania programu działalności „Kijowskiego sklepu współdzielczo-spożywczego” zostali wybrani pp. M. Bukowinski, E. Starczewski, M. Leszczyńska, Rutkiewicz, T. Michalski i W. Łepkowski. Członkowie komisji wybrali z pośród siebie na prezesa p. M. Bukowńskiego. Komisja rozpoczyna swe prace od czwartku d. 13 b. m., na który wyznaczono w lokalu P. T. G. jej pierwsze posiedzenie.

Z uniwersytetu. Od dnia 15 stycznia rozpoczyna się w uniwersytecie zamiana biletów ulgowych na wejściowe. W tym celu studenci puszczani będą przez specjalne wejście do gmachu uniwersytetu.

Nowy pomocnik policmajstra. Na miejsce dotychczasowego pomocnika policmajstra m. Kijowa S. Zatiropuly, mianowanego sprawnikiem powiatu wileńskiego, został mianowany przydzielony do sztabu kijowskiego okręgu wojennego kapitan Wierowkin.

Zakaz gry w lotto. Jak już donosiśmy, przed kilku tygodniami gubernator kijowski zabronił w klubie teatralnym gry w lotto z udziałem gości klubowych; od tej chwili grać w lotto mogli tylko członkowie klubu.

Wczoraj naczelnik gubernii wydał rozporządzenie, zabraniające gry w lotto także i członkom klubu teatralnego.

Wykłady dla ludu. Gubernator kijowski zezwolił agronomowi okręgowemu M. Magdziejowi na wygłaszanie odczytów i pogadek w sprawach gospodarczych dla ludu w

powiecie radomskim bez wyedywania uprzedniego pozwolenia władz miejscowych.

Zjazd inżynierów. Dnia 23 bieżącego miesiąca rozpocznie się w Petersburgu zjazd inżynierów dróg wodnych. Z ramienia kijowskiego okręgu komunikacji wyjeżdżają na zjazd: naczelnik kijowskiego okręgu komunikacji inż. Jurgiewicz, pomocnik jego inż. Tucholka, naczelnik kijowskiego wydziału robót szlucznych inż. Baranowski i naczelnik kijowskiego wydziału komunikacji wodnych inż. Popow.

Wybory do rady miejskiej. Nowe wybory zostały wyznaczone w następujących terminach: z cyr. peczerskiego w piątek dnia 14 stycznia, z cyr. bulwarowego — w sobotę dn. 15 stycznia, z cyr. lukianowieckiego w poniedziałek dn. 17 stycznia. Ponieważ po wyborach wyborcom przysługujące tygodniowy termin składania skarg wyborczych, ostateczne zatwierdzenie wyborów może nastąpić dopiero w końcu stycznia.

Na mocy uchwały wczorajszej rady pozbawionymi praw wyborczych są tylko zalegający w opłacie podatków za I-sze półrocze 1909 r.

Nieporządku tramwajowe. Na 5 lini lukjanowieckiej tramwaju kijowskiego zdarzają się częste wypadki przetrwania prądu elektrycznego, wskutek czego ruch tramwajowy jest często przerywany. Przerwy te trwają nieraz do 40 minut i pasażerowie zmuszeni są oczekiwać cierpliwie wznowienia ruchu lub wykreślić się jazdy i zaplaconych pieniędzy — odbywając dalszą podróż piechotą lub dorozką. Zarząd tramwajowy wydał rozporządzenie nie zwracania pieniędzy, żądając zwrócenia się z reklamacjami wprost do zarządu. Rozporządzenie to wydane zostało chyba z tem wyrachowaniem, iż nikt dla kilku kopiejek nie będzie sobie zadawał tyle fatygi.

Oczyszczanie toru tramwajowego ze śniegu odbywa się również bez należytej ostrożności. Dn. 7-go stycznia pędzący bez kierownictwa po ul. Kijowskiej wagon ze śniegiem omal nie zniżył studenta Kristera, który tylko cudem uniknął śmierci lub kalectwa.

Długi intendenty kijowskiej. Po wojnie rosyjsko-japońskiej kijowska intendencja okręgowa pozostała dłużna różnym dostawcom i przedsiębiorcom kilka milionów rubli. Nareszcie w roku zeszłym ministerstwo wojny wyjednalo w Dumie Państwowej kredyt w wysokości 15 milionów rubli na zapłacenie wszystkich długów intendencji, z czego kilka milionów przeznaczono dla intendencji kijowskiej. Jednocześnie główny zarząd intendencji wydał rozporządzenie, aby wszystkie rachunki z dostawcami zostały zakończone do dnia 31 grudnia 1910 roku.

Obecnie, na skutek starań naczelnika kijowskiego okręgu intendencji, wczoraj otrzymano w kijowskim zarządzie zawiadomienie telegraficzne, że termin uregulowania rachunków z dostawcami intendencji został przedłużony o 2 lata, t. j. do roku 1912.

O kulturze gładkowej. Kijowskie T-wo rolnicze zaprosiło na swe posiedzenia znanego p. Demczyńskiego, który wygłosi na jednym z nich odczyt o znaczeniu kultury gładkowej. Prelegent zamierza powtórzyć swój odczyt później przed szerszym audytorium.

Na wystawę drezdeńską. Dyrektor wydziału sanitarnego, dr. Burczak, wnioskował do zarządu miejskiego program udziału Kijowa w wystawie międzynarodowej higienicznej w Dreźnie w r. 1911. P. Burczak proponuje wystawić: 1) studnie artezyjskie, ponieważ Kijów jest jedynym miastem na świecie, posiadającym wodociągi artezyjskie. 2) Plan dawnej kanalizacji m. Kijowa z polami irygacyjnymi, położonymi powyżej miasta i ze wskazówką, w jaki sposób ciecie kanalizacyjne trafiły do Dniepru i wodociągów miejskich. Ekspozycja ten ma służyć wskazówką, jak nie należy urządzać kanalizacji”. Trzecim okazem ma być plan nowej kanalizacji, wykazujący w jaki sposób usunięto braki dawnej, następnie mają być wystawione zdjęcia stacji sanitarnej, która pod względem urządzenia bakteriologicznego wydziału zajmuje jedno z pierwszych miejsc w świecie, wreszcie p. B. proponuje zadenonstrować kijowskie „Pogotowie Ratunkowe”. Wszystkie te plany i zdjęcia powinny być zapatrzone w wyjaśnienia we francuskim i rosyjskim języku.

Termin składania okazów upływa w d. 10 lutego r. b.

Zjazd naczelników wydziałów ruchu. Zjazd, naczelników wydziału ruchu kol. Pol. Zach. naznaczony na dzisiaj, został odroczony do 12 b. m.

Budownictwo w Kijowie. Budownictwo w roku ubiegłym w Kijowie znacznie wzrosło, a rezultaty tego dają się już pozurzedz w formie zmniejszania się cen mieszkań. Wiele niezajętych lokali daje powód do oczekiwań, iż znikną w komornem nie jest zjawiskiem przejściowym, a w mniemaniu tem utwierdza nas gotowość właścicieli kamienic do odnawiania kontraktów na rok przyszły ze znacznymi ustępstwami.

Mimo, iż wiele jest mieszkań pustych, coraz to nowe kamienice wyrastają, i w r. przyszłym zostanie skończonych kilka olbrzymich gmachów, jak np. kamienica Ginsburga przy ul. Instytucyj, której ludność będzie odpowiadała ludności niejednego miasteczka, nadto zostanie zabudowanych jeszcze kilka nowych placów. Na obniżanie cen wpływają i nowe linie tramwajowe, a szczególnie linia Proroczna, która odciążenie znaczną część lokatorów na przedmieścia. Na tej ulicy dziś już można stwierdzić znaczną różnicę w cenach, i mieszkania, za które w roku zeszłym płacono po 1,100 — 1,200 rb., w r. b. zostały oddane za 900 — 1,000 rb. rocznie.

Dane statystyczne, dotyczące budownictwa, dają się wyrazić w następujących cyfrach: zarząd miejski wydał w r. ubiegłym 11 pozwoleń na budowę kamienic parterowych, 22 — jednopiętrowych, 27 — dwupiętrowych, 38 — trzechpiętrowych, 45 — czteropiętrowych, 25 — pięciopiętrowych, 5 — sześciopiętrowych i 9 — siedmiopiętrowych. Ogółem wydano 176 pozwoleń na budowę kamienic. Na domy typu mieszanego wydano 4 pozwolenia, na drewniane parterowe 91, na drewniane piętrowe — 111, ogółem na domy drewniane i mieszane 206 pozwoleń.

Ogółem w roku ubiegłym wydano na wzniesienie nowych budynków 382 pozwolenia. W dane te nie wchodzi pozwolenia na dobudowywanie pięt i t. d.

Narada w sprawie wyborów. Wczorajsza narada w sprawie wyborów do rady miejskiej w Kijowie dała zupełnie niespodziewane rezultaty: skasowano wybory w cyr. lukjanowieckim i bulwarowym, w cyr. peczerskim wyznaczono wybory uzupełniające.

W szczegółach rezultat narady przedstawia się, jak następuje: 1) w cyrkuale lukjanowieckim uznano za nieprawny udział około 25 osób, skutkiem czego po potrąceniu wszystkim kandydatom powyższej ilości głosów powinni byli ustąpić radny p. Sczytkowski, zastępcy pp. Iwanowski i Bondarewski. Wówczas do rady wszedłby 3-ci zastępca p. Nowicki i komplet radnych zostałby uzupełniony. Jednakże narada dla przyczyn formalnych (nieprawidłowa redakcja pełnomocnictw) uznała za nieprawidłowy udział w wyborach radnego p. Fedorka, którego postanowiono też usunąć z grona radnych. Ponieważ zaś rozlegały się głosy oskarżające zwycięzców z Lukjanówki o agitację przedwyborczą, przynusili uchwalono wybory skasować i wyznaczyć nowe. Jak wiadomo, cyrk lukjanowiecki dał wyłącznie postępowych radnych.

2) W cyrkuale bulwarowym uznano nieprawny udział w wyborach wszystkich dzierżawców T-wa dobroczynności, których nieruchomości, przechodzące po ekspiracji terminu na własność T-wa, zdaniem narady powinny być uważane za pozostające w czasowym władaniu dzierżawców. Po odrzuceniu 13 głosów (tytuł było dzierżawców) większość traciła pp. Lesisz i Kozinew. Ponieważ jednak głoszący nieprawnie stanowili około 10%, ogółu wyborców, uchwalono wybory skasować, wyznaczając nowe.

W cyr. bulwarowym zwycięstwo na wyborach odniósł również postępowcy.

3) W cyr. peczerskim z powodu nieprawnego udziału z wyborców stracił większość radny p. Golubiatnikow. Zastępcę, jedynego w cyr. peczerskim, gen. Kokzygina, uznano za nieposiadającego prawa wyborczego w cyr. peczerskim wobec tego, że nieruchomości jego w tym cyrkuale oszacowano poniżej 1,500 rb. Dla wyborów więc brakujących — jednego radnego i jednego zastępcę uchwalono naznaczyć wybory uzupełniające. Uznano wybory pp. Plachowa, Czernojarowa i Demickiego (z listy „nowodumskiej”).

4) W cyrkuale starokijowskim uznano za nieprawidłowy udział około 6 wyborców, co spowodowało usunięcie z listy radnych p. Flerowa (postępowca). Na jego miejsce do rady wszedł 1-szy zastępca, p. Brzozowski. Lista radnych z tego cyrkułu przedstawia się jak następuje: pp. Djakov, Dobrynin, Stradomskij, Kich, Gorbunow, A. Repecki, D. Grygorowicz-Bariskij, pr. Tomaszewski, Smulskij, Strazekso, dr. M. Kozłowski, Slinko, Aristarchow, Toli, Brzozowski (z listy nowodumskiej), Ekster, Bryczin („starodumcy”), zastępca dr. Bychowski (post.).

5) W cyr. pałacowym zatwierdzono wybory wszystkich radnych: pp. Demczenski, Bukowinski, Konopina, Kowalewski, Borowika, Mozerta (lista mieszańska).

6) W cyr. lybedzkim zatwierdzono wybory pp. Gusiewa, Jozefiego, Sawenki, Łotczkowa, Pirożnik, Homolaki, J. Rozowa, pr. Czernowa, Mossakowski, Michajlowa-Turczenka, Baszyna, pr. Wolkowicz, Szmidt (z listy „starodum.”) i prof. Pawłowskiego („nowod.”) jako radnych, pp. Obolonskiego, Szkidczenski i J. Bernera — jako zastępców. Dzierżawców w tym cyrkuale przyznano prawa wyborcze, jako, stosowne do umowy, właścicielom nieruchomości.

7) W cyr. padolskim zatwierdzono wybory pp. Burczaka, Brażnikowa, Ritmajera, M. Nowikowa, Awramowa, Suworowa, J. Nowikowa i Ditiatina (lista mieszańska).

8) W cyr. płoskim zatwierdzono wybory

ZUCHWAŁA ZŁODZIEJ. Parę dni temu d. mieszkanca N. Wyszynskiego (Filipowska 1) w czasie jego nieobecności wtargnęli złodzieje i wyłamały zamki zaczęli wybierać lepsze rzeczy. Tymczasem W. powrócił i zauważywszy złośliwych, gospodarujących w mieszkaniu, usiłował zamknąć drzwi frontowe. W tej chwili rzucił się na nich jeden z złodziei. W czasie, gdy W. mował się ze złodziejem, a później uciekającego starał się dogonić — pozostali zdążyli się ułotnić. Pierwszego z nich po długim poszukiwaniu znaleziono. Okazało się, iż jest to syn właściciela domu przy ul. Złatorowskiej 1. Baderenko. Wczoraj policja aresztowała 4 pozostałych złodziei.

KRONIKA POLSKA.

— „Tygodnik Wileński”. Wyszedł numer drugi „Tygodnika Wileńskiego” i zawiera w treści, co następuje:

Adam Mickiewicz (portret) — 24 grudnia — 6 stycznia; Nieznany list do Mickiewicza; Nagrobek Maryli w Białymostku; Poświęcenie nowego kościoła w Mińsku (8 ilustr.); Ś. p. ks. Frackiewicz-Radziwiński (portret i fotografia pogrzebu); Sokół w Wilnie; Z dawnych rachunków miejskich; B. Hertz: Królewskie izby (z ilustracjami); Plungiany (z ilustr.); Jak ozdabiamy nasze zabytki (z ilustracjami); Ś. p. A. Dowojna Sylwestrowicz (z portretem); Wiadomości brukowe; Wiersz na powitanie „Tygodnika Wileńskiego”; Kąciak humorystyczny; Z ostatniej chwili (z ilustr.); Dodatek bezpłatny: Grupa „Sokoła” w Wilnie.

— „Ruch filozoficzny”. Pod tym tytułem wychodził zaczął od Nowego Roku w Lwowie pod redakcją prof. Kaz. Twardowskiego miesięcznik, rozsyłany bezpłatnie prenumeratorem warszawskiego kwartalanika p. t. „Przegląd filozoficzny”. W Nr 1 „Ruchu” znajduje się krótki artykuł wstępny sędziwego profesora Henr. Struwego p. t. „Słowo o filozofii narodowej polskiej”. Dalej w „Sprawozdaniach” znajdujemy ocenę czterech prac naukowych. Całości, złożonej z 16 stronice druku, dopełniają: przegląd czasopism, zapiski bibliograficzne i wiadomości bieżące.

— **Młodzież polska za granicą.** Wszelkich danych, dotyczących się wyższych zakładów naukowych w Montpelier (uniwersytet, szkoła agronomiczna, w. szkoła handlowa), jak również warunków pobytu, udziela biuro informacyjne Bratniej pomocy młodzieży polskiej w Montpelier. Zwracać się należy pod adres: Montpelier, (France) Mademoiselle Laura Cynogott, Allée des Arts, Villa Maglis.

— **Dom polski w Wiedniu.** Cicho, bez rozgłosu, Polonia wiedeńska, szeregowana w „Polskim Tow. Szkoły Ludowej”, wielkiego dokonała dzieła przed trzema laty. Zakupiono wspaniałą realność w III dzielnicy, niedaleko od polskiego kościoła i galicyjskiego ministerium, składającą się z dwóch kamienic. Frontowa kamienica jest czteropiętrowa przy ul. Boerhavegasse Nr 25, druga kamienica jednopiętrowa w ogrodzie. Wartość obydwu kamienic 200 tysięcy koron. Tutaj umieszczona jest i szkoła polska im. Ziemiakowskiego, ochronka, czytelnia i wypożyczalnia książek.

— **Wstrzymanie przysięgi.** Dnia 4 (17) b. m. do Lublina zjechał się księża diecezji diecezji lubelskiej i podlaskiej w celu złożenia przysięgi przed modernizmowi, stosownie do znanej encykliki papieskiej. Akt ten jednak do skutku nie doszedł z powodu interwencji władzy, która zalecała wstrzymać się z wykonaniem przysięgi aż do otrzymania odnośnego rozporządzenia.

— **Komunikat.** W sprawie obsadzenia stolicy arcybiskupiej gnieźnieńsko-poznańskiej zamieszca „Politische Correspondenz” następujący komunikat:

„Dokonana świeżo przez Watykan w pełnym porozumieniu z rządem pruskim nominacja ks. pralata Kłoskiego na biskupa sufragana gnieźnieńskiego ma na celu ułatwienie służby kościelnej w tej części archidiecezji gnieźnieńsko-poznańskiej. Pogłoska, jakoby ks. biskup Kłoski miał być później proponowany na arcybiskupa, pozbawiona jest podstawy. Kwestya więc obsadzenia arcybiskupstwa gnieźnieńsko-poznańskiego pozostaje nadal w dotychczasowym stanie i podług wszelkiego prawdopodobieństwa zarząd dycezyjny przez dotychczasowych ks. administratorów trwać będzie dość jeszcze długo”.

W kołach duchowieństwa wielkopolskiego, jak świadczy głosy prasy tamtejszej, panuje wręcz przeciwnie zdanie.

— **Premium Tow. zachęty sztuk pięknych.** Wspaniały cykl Matejkiowski: „Dzieje cywilizacji w Polsce”, badający niejako syntezą wizerunek artystycznych i myśli historyczno-filozoficznych mistrza, czekał oddawna na wydawcę, który przez spopularyzowanie tego arcydzieła w szeregu reprodukcyjnych pozwoliłby mu dotrzeć do najszerszej publiczności.

Obecnie, dzięki przychylnemu odniesieniu się do sprawy właścicieli obrazów, Andrzejowej hr. Potockiej, i porozumieniu się co do praw autorskich z sukcesorami mistrza, zaszczytne to zadanie podjął komitet Tow. zachęty sztuk pięknych.

Obrazy wykonane będą w artystycznej reprodukcji jedynotomowej na wytrzymałym papierze miedziorytowym wielkości 50 x 38 cm. Każdy obraz poprzedzony będzie obszernym objaśnieniem tekstem p. Matejki.

Wspaniałe to wydawnictwo składać się będzie z dwóch zeszytów. Zeszyt 1-szy, obejmujący 6 pierwszych obrazów cyklu, ukaze się w połowie roku bieżącego i stanowiąc będzie bezpłatne premium dla tegorocznych członków Tow. Zeszyt drugi, obejmujący następne 6 obrazów, wyjdzie z początkiem roku przyszłego, jako bezpłatne premium za rok 1912.

W ten sposób członkowie Tow. otrzymają najzupełniej bezpłatnie wspaniałe wydawnictwo, które w zwykłych warunkach wydawniczych musiałoby kosztować co najmniej 20—25 rubli.

Najmnie należy, że, pomimo albowiem formy wydawnictwa, obrazy cyklu, dzięki zastosowaniu grubego papieru miedziorytowego, stanowią mogą również piękną ozdobę ściany.

— **Wystawa wydawnicza.** W kołach, związanych ze sprawami wydawniczymi, poruszono myśl urządzić w Warszawie, jako w głównym środowisku polskiego ruchu wydawniczego, wystawę wydawniczą.

Jedni uważają wystawę za potrzebną, jako jeden z obowiązków jubileuszowego roku prasy polskiej, inni chcą w ten sposób dać poznać szerszym kołom publiczności znaczenie ruchu wydawniczego. Z tych czy innych powodów projekt wystawy wydawniczej należy uznać za pożądaną i celową.

— **Odpowiedzialność na kolejach.** W ministerstwie komunikacji pod przewodnictwem wice-ministra Dumitraszkii, (jak donosi „Nowoje Wrem.”), utworzona została specjalna

komisja międzywydziałowa dla opracowania projektu nowych przepisów o przyjmowaniu na służbę kolejową inowierców i obcoemleńców.

Przepisy z roku 1894, p. „Now. Wr.”, zastarzały się. W r. 1905 zostały one popieszczone, zniezione, lecz na ich miejsce nie wprowadzono nowych. Wytworzyły się liczne braki, które daleko obciążeniem możność rozpatrzenia się (?) na kolejach. Teraz będzie temu położony kres. Nowe przepisy będą bardzo kataryczne i nie będą zawierały żadnych ulg, ani wyjątków.

— **Dia prawosławnych.** Na skutek prośby gubernatora lubelskiego, p. Mienkina, zarząd główny rolnictwa postanowił z początkiem r. b. utworzyć specjalną posadę agronomiczną rządowego dla ludności prawosławnej, zamieszkałej w gub. lubelskiej i siedleckiej. Jednocześnie bractwo chełmskie zwróciło się z prośbą do głównego zarządu, aby utworzona wyjątkowo dla gub. lubelskiej komisja gruntowa do celu popierania kolonizacji rosyjskiej i pełnienia nadzoru nad wyżywianiem się właścicieli ziemskich z zobowiązań serwitutowych względem włościan prawosławnych.

KRONIKA EKONOMICZNA.

Rynek zbożowy. Na rynkach zbożowych kraju Południowo-Zachodniego w ciągu ubiegłego tygodnia znaczniejszych zmian nie zaszło; usposobienie wciąż pozostaje mało czynnym, lecz stałem, zapotrzebowanie na wywóz nieznaczne, młynarze zaś miejscami zdradzali zainteresowanie pszenicą, z powodu wyczerpania się zapasów ziarna w młynach. W ciągu ostatnich dni dało się zauważyć pewne ożywienie w okęgach południowych, dzięki wzmożnionemu zapotrzebowaniu do portów Odessy i Mikołajowa. Ceny pozostawały prawie bez zmian, wahając się o 1—2 kop., jednak bez określonej tendencji w jedną lub drugą stronę. W szczególności usposobienie z pszenicą dość stałe, ceny ożmiej pszenicy folwarcznej na stacjach kolei Południowo-Zachodnich 91 — 95 kop., włościańska do 90 kop., pszenica na Kijów — stacya i r. b. — 1 r. 2 kop., w młynach drożej o koszt dostawy. Usposobienie z żytem stałe, lecz mało czynne; dobre żyto folwarczne na stacjach okręgu Kijowskiego 58 — 60 kop., Kijów — stacya 62 — 63 kop. Owoce, bez zmiany, zapotrzebowanie podawane prawie wyłącznie tylko na potrzeby konsumpcyj miejscowej; na stacjach kolei Południowo-Zachodnich owoce po 62—65 kop., włościański — 55—58 kop., w Kijowie folwarczny do 65 kop., na stacjach kolei Moskiewsko-Woronieckiej, zaopatrujących Kijów, owoce po 52—60 kop., zależnie od gatunku. Z jęczmieniem na stacjach południowych większe ożywienie, wobec wzmożonego zapotrzebowania do portów; jęczmień pastewny folwarczny po 56—59 kop., gatunki browarne bez większego zapotrzebowania, lecz ceny pozostały na dawnym poziomie 75—79 k. za pud. Z prosem spokojnie, zapotrzebowanie ospale, ceny na stacjach kolei Połud.-Zach. 56 — 60 kop. za towar folwarczny. Z grochemi jak i przedtem usposobienie bezczynne, „Wiktorya” bez nabywców, zielony rychlik — 1 r. 80 kop. — 2 ruble. Na Zadnieprzu ożmija pszenica folwarczna 85—95 kop., żyto do 62 kop., owoce 52 — 60 kop. Na stacjach linii Elżawiegradzkiej w granicach powiatu guberni pszenicę 92 — 95 kop., żyto 60 — 61 kop., jęczmień 56—67 kop., usposobienie mocniejsze.

Ceny miejscowe. Materiały budowlane. Cegła czerwona za tysiąc 22 1/2 — 25 rb. Cegła biała 22 1/2 — 26 rb. Cegła miedziogłaska 5 1/2 — 6 rb. Cement pud 54 — 56 kop. Wapno 22 — 35 kop. Kreda 12 — 30 kop.

Węgla i antracytu. Cena hurtowa: Węgiel pud 22 — 24 kop. Antracyt 23 — 25 kop. Cena detaliczna: Węgiel pud 28 — 33 kop. Antracyt pud 30 — 35 kop.

Spirytus. Zbożowy za 40% — 80%, Rektyfikowany za 40% — 90 kop.

Wódek. Lutowe do cukru pud 9 rb. 40 kop.; takież do maki pud 10 rb.

Drożdże. brzożowe za sążeń 26 — 28 rb.; olchowe — 25 — 28 rb.; sosnowe — 22 rb.

Produkty naftowe. Nafta pud 1 rb. 50 — 1 rb. 60 kop. Benzyna pud 4 rb. 60 kop. Oleonaf — 1 rb. 75 — 1 rb. 80 kop. Ropa naftowa — 60 — 65 kopiejek.

Kijowska giełda mięsna. W ciągu ubiegłego tygodnia na rynek kijowski dostawiono 253 wagi, 647 krów, 23 jałowki i 866 wieprzów. Ubito: 210 wołów, 539 krów, 21 jałówek, 912 wieprzów. Cena wolu 90 — 150 rb.; krowy 50 — 100 rb.; jałowki 24 — 65 rb. Cena puda mięsa wołowego 5 rb. 40 — 5 rb. 80 kop.; krowiego 5 rb. 5 rb. 40 kop.; wieprzowego 6 rb. — 6 rb. 30 kop. Przeciętna waga wolu 15 pudów, krowy 10 pudów, jałowki 7 pudów, wieprza 5 pudów. Przeciętna cena wolu 110 rb., krowy 70 rb., jałowki 35 rb.; wieprze po 6 rb. 15 kop. za pud żywej wagi.

Ostatnie wiadomości.

Zrzeczenie się p. Skirmuntta. Od chwili, gdy p. Roman Skirmuntt zaczął kandydować na posła do Rady Państwa z gub. mińskiej, podnoszone już były wątpliwości, czy odpowiada on wymaganiom cenzusowi wyborczemu wobec ukończenia wykształcenia zagranicą. Wątpliwość tę ostatecznie miał rozstrzygnąć senat. Zanim to jednak nastąpiło, p. Skirmuntt przesłał we czwartek prezesowi Rady Państwa, A. Kimowowi, zawiadomienie, że mandat swój składa.

W obronie Machajskiego. W „Czasie” ogłasza d-r Dłuski, że otrzymał od osoby, której nazwiska bez jej upoważnienia dotychczas podać nie może, list w odpowiedzi na swoje zażyczenie o konkretne fakty co do Machajskiego, uzasadniające przesłane mu poprzednio alarmujące ostrzeżenie. List ten — jak pisze d-r Dłuski — zawiera wprawdzie bardzo ostrą krytykę teorii anarchistycznych Machajskiego z zaznaczeniem, że zwolnienie jego wchodziło rychło na drogę zwykłego bandytyzmu, lecz autor listu wyraźnie powiada, że o udziale Machajskiego w napadach nie wie i żadnych konkretnych faktów nie pamięta.

Wskutek tego listu udał się d-r Dłuski do Nowego Targu i poczynił u władz sądowych kroki, celem uwolnienia Machajskiego pod ścisłym nadzorem na nim podejrzenia o planowanie napadu na sanatorium. D-r Dłuski kończy w „Czasie” wyrażeniem nadziei, że starania jego odniosą pożądaną skutec.

Telegramy.

(Od korespondentów własnych).

Skon Jazdzewskiego.

Berlin. — Wczoraj w południe zmarł nagle w gmachu sejmiku pruskiego prezes Koła Polskiego ks. Ludwik Jazdzewski. Na dziesiątą rano wyznaczone było posiedzenie Koła Polskiego w sejmie. Posłowie Jazdzewski i Schröder przybyli wezwani i oczekiwali w sali frakcyjnej na przybycie reszty posłów. Ks. Jazdzewski, siedząc w fotelu prezesowskim, przeglądał papiery. Nagle Schröder, który był zajęty pisanem, usłyszał niezwykle rżenie preza. Przerazony zerwał się ze swego miejsca i podbiegł do Jazdzewskiego, któremu głowa zwisła. Widząc niebezpieczeństwo, zawezwał niezwłocznie do pomocy służbę. Chorego próbowano cucić i jednocześnie posłano po lekarza, który niebawem nadszedł. Lekarz, poseł wolnomyślny doktor Duus, skonstatował śmierć.

Schröder zerwał telegraficznie wszystkich posłów polskich na naradę nadzwyczajną i zawiadomił rodzinę zmarłego. Lekarze konstatowali, że ks. Jazdzewski zmarł na aneuryzm serca.

(Ks. Ludwik Jazdzewski urodził się w 1838 r. w Poznaniu, studiując teologię odbywał w seminarium poznańskim, kształcił się dalej na uniwersytecie w Monachium, wreszcie w roku 1861 otrzymał stopień doktora teologii i święcenia kapłańskie. 1862 r. został ks. J. Jazdzewski koadiutorem przy katedrze warszawskiej i profesorem akademii duchownej. W 1863 udał się jako misjonarz apostołski do Anglii. Od 1866 r. ks. J. Jazdzewski był proboszczem w Zdunach. Jako poseł do parlamentu niemieckiego brał żywy udział w rozprawach parlamentarnych; przemówienia jego odznaczały się głęboką erudycją, zwłaszcza kiedy dotyczyły spraw kościelnych. Od roku 1873 Jazdzewski był nieprzerwanie członkiem pruskiej izby poselskiej. *Przyp. Red.*)

Berlin. — Śmierć Jazdzewskiego wywołała silne wrażenie. Wszystkie frakcje złożyły Kołu Polskiemu w sejmie kondolencje. Na posiedzeniu wczorajszym sejmiku prezydent uczcił w słowach serdecznych pamięć zmarłego. Prasa wszystkich odcieni poświeciła Jazdzewskiemu dłuższe artykuły, podnoszące jego zasługi.

Stan zdrowia arcybiskupa.

Warszawa. — W zdrowiu arcybiskupa nastąpiło znaczne pogorszenie. Stan chorego jest bardzo poważny.

Pożar.

Częstochowa. — W nocy spalili się warsztaty mechaniczne wielkiej przędzalni francuskiej „Motte Compagnie”.

Pożyczka.

Rzym. — Rząd czarnogórski traktuje z Włochami w sprawie zaciągnięcia 2-milionowej pożyczki.

Nowe Towarzystwo.

Lwów. — Powstało Towarzystwo upiększania miasta.

Zgromadzenia ludowe.

Berlin. — Onegdaj w całych Prusiech odbyły się liczne zgromadzenia ludowe, na których uchwalono rezolucje, domagające się przeprowadzenia reformy wyborczej do sejmiku pruskiego. Przebieg zgromadzeń był spokojny.

Pogłoski o rozwiązaniu parlamentu.

Paryż. — Z Konstantynopola donoszą, że pogłoski o rozwiązaniu parlamentu tureckiego z powodu wypadków w Jemenie nie znajdują potwierdzenia.

Kolej Adryatycka.

Białogrod. — Czarykowi oświadczył tutaj Pasizowci, że Turcy postanowili kolej Adryatycką zbudować według projektu serbskiego.

Ufortyfikowanie Vlissingen.

London. — Prasa zamieściła identyczne artykuły, inspirowane przez sferę wojskową, a poświęcone zamierzonemu ufortyfikowaniu Vlissingen i neutralizacji Holandii na wypadek, gdyby Niemcy podczas wojny przesuwały swą podstawę operacyjną przeciwko Francji ku północy pomiędzy Trevir i Kolonję. Gdyby się tak stało, wówczas Belgia i Holandia byłyby zagrożone przez Niemcy.

Dżuma w Chinach.

London. — Z Chin nadchodzą niepokojujące wieści o wzmaganiu się epidemii dżumy. W Tiandzinie epidemia dżumy sroży się coraz bardziej. W Pekinie onegdaj zmarło 9 osób, w Tuataju zmarło — 8. Wiadomości z Chrabina są również niepokojące.

Koncert.

Berlin. — Towarzystwo polskie „Harmonia” urządziło koncert, który cieszył się ogromnym powodzeniem. Na sali było obecnych 2000 słuchaczy. Punktem kulminacyjnym koncertu były „Sonety krymskie” Moniuszki.

Proces moabicki.

Berlin. — Proces moabicki został ukończony. Trzytnasto oskarżonych skazanych zostało na więzienie od 3 tygodni do roku. Czterech oskarżonych w tej liczbie trzech polaków, uniewinniono. Ten stosunkowo łagodny wyrok budzi powszechne zadowolenie.

Rugi niemieckie.

Berlin. — Na mocy rozporządzenia władzy robotnicy polscy z Królestwa, pracujący na Śląsku, mają być wydeleni z granic państwa.

Mianowania.

Berlin. — Konradmistrz Krosick mianowany został dowódcą niemieckiej eskadry krążowników, która się znajduje na Dalekim Wschodzie. Paryż. — Wiceadmirał Jaureguiberry mianowany został inspektorem generalnym francuskiej floty wojennej.

Konradmistrz Auyert mianowany został szefem sztabu głównego floty francuskiej.

Paryż. — Z Salonik donoszą, że Jusuf-ba-sza objął dowództwo naczelne nad wojskami rumelijskimi, które otrzymały rozkaz wyruszenia do Jemenu.

Zjazd selencyonistów.

Charków. — Otwarty został pierwszy wszechrosyjski zjazd selencyonistów. W zjeździe bierze udział przeszło 200 osób, a w tej liczbie około 20 polaków: Januszewski, Zieliński, Zaleski, Rytel, Janosz, Skrodzki i Łoziński.

Otrzymało mnóstwo telegramów.

Nominacje.

Petersburg. — Gubernator pskowski hr. Adler mianowany został gubernatorem petersburskim. Kurator moskiewskiego okręgu naukowego Żdanow otrzymał nominację zarządcą województwa szkół przemysłowych, będących pod zarządem ministerstwa oświaty. Jego miejsce zajmie doktor zoologii Tichoninow. Wicedyrektor departamentu min. oświaty Wiljeu mianowany został dyrektorem tegoż departamentu.

Nowe koleje.

Petersburg. — Specjalna komisja międzywydziałowa do spraw budownictwa kolejowego opracowała program robót przygotowawczych do budowy nowych linii kolejowych. Program ten wniesiono do rady ministrów dla zatwierdzenia. Według projektu komisji w 1911 roku rozpoczęte zostaną roboty przedwstępne do budowy 10 nowych linii kolejowych, ogółem długość których wyniesie 4,180 wiorst; w r. 1912 — 11 linii o długości 4,920 i w 1913 r. — 9 linii o długości 3,890 wiorst. Oprócz tego komisja projektuje wykonać roboty przedwstępne do budowy 14 nowych linii

kolejowych o długości 6,050 wiorst. Przy opracowaniu projektu komisja miała na celu rozwój kolei w Rosji, najbardziej sprzyjający podniesieniu wytwórczości w kraju. Minister komunikacji wnieśli projekt do rady ministrów i zażąda, by mu udzielono pozwolenia na umieszczenie w rubryce wydatków nadzwyczajnych preliminarza budżetowego minister. komunik. na rok 1912 i 1913 kredytu w wysokości 815 tys. rb. rocznie.

„Świat” oburza się.

Petersburg. — Z powodu wiadomości z Żółkwi o zamknięciu bursy Kaczkowskiego, „Świat” pisze: „Każdego rosyjanina oburzają do najwyższego stopnia okrucieństwa polaków, dokonywane nad rosyjanami. Wszelka cierpliwość może się wyczerpać.”

Ludność Petersburga.

Petersburg. — Według ostatniego spisu ludność Petersburga liczy około 1,900,500 mieszkańców.

Konfiskata obrazów.

Moskwa. — Na wystawie obrazów p. n. „Walek karowy” skonfiskowano kilka obrazów o treści religijnej.

Rewizya.

Petersburg. — Na mocy rozporządzenia senatora Garina dokonano rewizji w mieszkaniu dyrektora towarzystwa akcyjnego, budowniczego Bernstejna. Rewizya ta jest w związku z budową gmachu zarządu artylerji.

Przywrócenie gen.-gubernatorstwa.

Petersburg. — „Now. Wrem.” komunikuje, że, skasowane swego czasu general-gubernatorstwo w Moskwie będzie przywrócone w rocznicę wojny francusko-rosyjskiej 1812 roku.

Różne.

London. — Z Chrabina donoszą, że na naradzie lekarzy chińskich i angielskich, która się odbyła pod przewodnictwem doctora, postanowiono otoczyć m. Fudziadziń kordonem wojska, z powodu grasującej tam dżumy. Wskutek epidemii wymarło wiele rodzin. Niektóre domy (fanzji) opustoszały.

(Od Agencji Petersburskiej).

Petersburg. — Bank włościański wypuścił 6-ty serję 5% świadectw na ogólną sumę 100 mil. rubli.

Baku. — Regent perski Nasr-ul-Mulk wyjechał na parostoku do Persji.

Wierzy. — Od 5—9 stycznia było śnieżno-kowo spokojne. Wstrząszeń silniejszych ponad 4 stopnie nie było. Dn. 10 stycznia o g. 5 zrana miało miejsce długotrwałe trzęsienie ziemi, siła którego wyniosła 5 stopni. Pada deszcz. Wiadomości z Ułusów kirgiskich dotychczas są niepełne.

Orsza. — Spalił się oddział baranińskiej fabryki gwoździ. Straty wynoszą przeszło 30,000 rubli.

Tokio. — Podczas dyskusji budżetowej minister skarbu Katurza zaznaczył, że dochody zwyczajne o 85 mil. jenów przewyższają zwyczajne wydatki. Stosunek wydatków do dochodów, w porównaniu z r. ubiegłym, gwałtownie się polepszył. Rząd dąży przedewszystkiem do oparcia finansów na pokazywanym gruncie i utrwaleniu kredytu japońskiego. W tym celu rząd ma zamiar zarządzić cały szereg środków, zdających się do podniesienia dobrobytu ludności. Pomiędzy innymi rząd projektuje rozszerzenie sieci kolejowej i dążyć będzie do rozwoju ekonomicznego Korei. Budżet ułożony został nie tylko bez deficytu, lecz z przewyżką, z której 50 mil. przeznaczonych zostało na spłatę części długów państwowych. W końcu Katurza skonstatował wzrost wszystkich gałęzi przemysłu i niebawmy rozwój handlu w r. 1910.

New-Jork. — W stowarzyszeniu pensylwańskim Taft wygłosił mowę, w której oświadczył, iż zmiana umowy Stanów Zjednoczonych z Anglią w sprawie kanału panamskiego ma na celu pozyskanie prawa na ufortyfikowanie kanału.

Poruszyszwy propozycję neutralizowania kanału przez umowę międzynarodową, Taft zapisał: „Czyż, wydawszy 500 mil. dolarów na ułatwienie obrony państwowej, mamy się wywrzeć wojennej wartości kanału, oddając pierwszeństwo każdemu narodowi, który zechce nas zgubić?” — Następnie Taft zapewnił, iż w zamianowaniu pokoju nie ustępuje nikomu, jednak, zdaniem jego, nie przyszedł jeszcze czas, aby można było załatwiać wszelkie spory za pomocą sądów polubownych.

Wenden. — Wicczorem d. 9 b. m. szalała burza z błyskawicami; grzmotów nie było.

Chankou. — W mieście wybuchły rozruchy. Chińczycy przypuszczając, iż kulisa, znalezione w stanie nieprzytomnym z powodu zatrucia się alkoholem i zmarłego w drodze do cyrkulu, zabili policyjanci, dokonali na nich napadu.

Z kanonierką angielskiej i niemieckiej wyładowały oddziały wojsk. Tłum obrzucił je gradem kamieni. W utarczce zabito 8 chińczyków.

Kair. — Ogólne zgromadzenie członków partji narodowej wyraziło telegraficznie angielskiemu ministrowi spraw wewnętrznych i wielkiemu wizerowi turekiemu protest przeciwko okupacji i zwróciło się do khedywa z prośbą o nadanie konstytucji.

Berlin. — Podług wiadomości ministerstwa spraw zagranicznych, rosyjskim emigrantom, powracającym do kraju, pozwolono na przejazd przez Prusy do granicy rosyjskiej. Ministerstwo spraw zagranicznych oświadcza, że cała ta kwestya nie posiada znaczenia politycznego. Prusy utrudniają przejazd wszystkim cudzoziemcom, nie posiadającym środków materialnych, bez względu na przynależność narodowościową, mając wyłącznie na widoku, aby nie przyjąć z powrotem przez obce państwa poddani nie obowiązali pruskiego skarbu państwowego.

Chankou. — Obecnie zapanował względny spokój. Marynarze-ochotnicy dniem i nocą są w pogotowiu, 2-tysięczny oddział wojsk chińskich rozmieścił się w dzielnicy europejskiej. Według otrzymanych wiadomości: zabito 12 chińczyków, zrąbano — 13. Z europejczyków nikt dotychczas nie odniósł szwanku.

Giełda Petersburska.

Dnia 10 stycznia 1911.

4% Renta Państwowa. 95
4 1/2% Lisy zast. Kijowsk. . . . . —
4 1/2% Lisy zast. Poltav. B. Ziem. 92 1/2

4% Pożyczka prem. 1861 r. 475 1/4
5% Obl. prem. 1866 r. 381 1/2
Akeye Petersburgsk. Międzynar. Komerc. 537
Petersb. Dyskont.-Pożyczk. 537
Rosyjsk. dla Handlu Zew. 433
T-wa Odlewni stali „Sormowo”. 147
Branśk. Fab. Szyn 146 1/4
Pol.-Wsch. kol. żel. 253
Putiłowsk. 146
Bakińsk. T-wa Naftow. 266 1/2
Kijowskiemu Banku Ziemińskiego . . . . . —
Ros. Tow. kopalni złota 112
Kol. fabr. maszyn 239
M. K. Wor. kol. 585
Mosk. Windaw. Ryb. kol. żel. 171 1/2
Mosk. Kazań. kolej . . . . . —
Don. Jurjewsk. Tow. met. 282 1/2
„Hartman” . . . . . —

5% Pożyczka 1905 r. . . . . 104—104 1/2
5% „ 1906 r. . . . . 104—104 1/2
5% Świadectwa włościańskie . . . . .

Mark Twain.

30,000 dolarów spadku.

(PRZEKLAD Z ANGLIEJSKIEGO).

Także słusznie. Potem naczelnika kongresu i gubernatora; potem Senatorów i Prezydentów. I w ten sposób, bo ostatecznie tytuły te chwiliowe. Potem przesyła do arystokraty i sądziłem że nareszcie trafiłszy na źródło, i że wprowadzimy do rodziny porządek, szanowną krew, od stu pięćdziesięciu lat oczyszczoną z wszelkiego zapachu ryb i wiewprzyny.

Tymczasem nie z tego, bo zastąpiła ją arystokracja europejska.

I co za procesy! Najpierw para baronów; potem para baronów; potem para wicehrabiów; potem para hrabiów; potem para margrabiów; na koniec para książąt.

No, ale teraz Alek, chyba doszedł już do granicy. Masz do wyboru aż czterech, każdy z innego kraju, każdy z różnych, każdy tak na ciele jak i na genealogii, każdy bankrut i po uszy w długach. Kosztowni zwycięzcy, ale możemy sobie na nich pozwolić. Dostępnie więcej zalekani i nieco dziewczęta wybiorą.

— Sally, a cożbyś powiedziała na—księcia krwi? — spytała Alek z przyjemnym uśmiechem.

Sally aż zgłupiał, i słowa przez chwilę przemówić nie mógł, poczem z dawnym podziwem do żony się zwrócił:

— Alek, wielka z ciebie kobieta! — zawołał. — Największa w świecie! A ja pozwoliłem sobie krytykować ciebie! Powiedz że, serce ty moje, ktoż to jest? kto?

Alek na ucho szepnęła mu książęce nazwisko. Ależ mu oddech zaparło.

— Fiu! o to, to party! Ma szulernię, i cmentarz i biskupa i katedrę, wszystko to swoje własne. I pięćset procent od całego majątku. Najszlachetniejsza fortunka w Europie! A ten cmentarz—najwyszukany w całym świecie. Sami samobójcy. Wprawdzie nie dużo tam ziemi w tym państwie, ale dosyć, osiemset morgów cmentarza, i jeszcze czterdzieści dwa pola jego obrębem. Co tam ziemia! monarchia, to grunt.

Alek promieniała z dumy i szczęścia.

— I pomyśl tylko Sally; to rodzina spokrewniona z samymi panującymi domami. Nasi wnukowie na tronie zasiada.

— Prawda. I berło trzymać będą. I to z tą samą swobodą z jaką ja łokieć trzymam. Alek, ale tego już chyba nie odrzucisz, co?

— Bądź spokojny, ani tego, ani drugiego.

— Jakiego drugiego? Ktoż to taki?

— Jego królewska wysokość Sigismund—Siegfried—Laurentfeld—Dinkelspiel—Schwartzenberg—Blutwurst, wielki książę Katzenjammer.

— Nie może być!

— Słowo ci daję.

Sally przycisnęła żonę do serca.

— Takie to piękne, że aż trudno do wiary! Toż to jedno z najstarszych i najszlachetniejszych niemieckich księstw, i jedno z niewielu, któremu pozostawiono prawa monarcharskie po wcieleniu ich do Niemiec przez Bismarcka.

Znam nawet te farmy, byłem tam. Posiada fabrykę świec tojowych, i armię. Kawalerję i piechotę; trzech ludzi i jednego konia. No, długo czekałem, ale szczęśliwy jestem nad miarę, dzięki Bogu i tobie moja jedyna.

A kiedy wesele?

— Na przyszłą niedzielę.

— Pyszenie. Trzeba zrobić wspaniałe przyjęcie, jak przystało dla królów. A wiesz, że dla królów najodpowiedniejszym małżeństwem jest morgantynie?

— Coż to takiego?

— Niewiem, ale wiem że to czysto królewskie.

— W takim razie będziemy przy tem obstawiać aby było morgantynie.

Doskonale! A będzie to pierwsze takie odłak Ameryka Ameryka.

Wiesz, Alek, cały Newport się wścieknie.

VIII.

Przez trzy dni małżonkowie chodzili jak nieprzytomni; Sally sprzedawał perkal na wagę, a cukier mierzyl lokiem; gdy go zaś przono do świecy, podawał mydło, i t. d. Alek ze swej strony kota wadziła do balii, a młotkiem częstowała bieliznę, tak że wszyscy patrzyli z podziwieniem i pytali się nawzajem: „Co też tym Fosterem się stało?”

Po trzech dniach stało się straszne nieszczęście. Akcy sły gwałtownie do góry, a urojeniu ajenci na gwałt do sprzedaży naniaiwali. Alek zwierzyła się mężowi, który też do agentów się przylączył. Lecz Alek niestety nie usłuchała, chcąc jeszcze więcej zarobić; aż tu nagle nastąpił straszliwy krach, ów sławny krach, w którym to całe dno z giełdy wyleciało, i po którym miliarderzy z brakami zostali. Wówczas w Alek odezwała się kobieta. Rzuciła się na szyję mężowi płacząc i wołając rozpacznie:

— To moja wina, moja! Nie przebacaj mi! Jesteśmy nędzarzami i małżeństwa do skutku nie przysiędą; wszystko to przeszło, i nawet dentysty teraz nie kupimy.

Sally miał już wymówkę na ustach. „A nie mówię, chciał powiedzieć—a nie proszę byś sprzedała?” Nie szlachetniejsza mu przyszła myśl do głowy i nie chciał skruszonej żonie dodawać boleści.

— Pocięś się moja droga, — rzekł. — Wszakże ani grosza naprawdę nie włożyłaś w te wszystkie spekulacje. Jeszcze mamy te trzydzieści tysięcy któremi tak mądrze obrażałaś. Małżeństwa więc nie przepadły; są tylko odłożone.

— Błogosławione to były słowa. Alek tzy obtarła i z wdzięcznym spojrzeniem podniosła rękę, jak do przysięgi:

— Obowiązuję się—zaczęła.

Tu jednak przerwał wejście wydawcy „Tygodnika Sagamore. Przyjechał on był na pogrzeb swej babki, a chcąc polaczyć interes ze smutkiem, przyszedł do Fosterów, którzy tak zaabsorbowani byli swymi marzeniami, że od czterech lat zapominali płacić za abonament tygodnika. Sześć dolarów należało się od nich. Nikt zaś nie mógł być równie miłym dla Fosterów gościem. Miel bowiem nadzieję, że dowiedzą się od niego czegoś o swoim wujaszku i jego wędrownie na cmentarz. Oczywiście pytani zadawać nie mogli, ale kłazyli około przedmiotu wciąż, nadaremnie jednak, bo niedomyślny wydawca zupełnie nieświadom był ich ciekawości i pragnień. Dopiero przypadek im posłużył. W ciągu dyskusji gość nagle zawołał:

— Ależ to wytrzymały! Coś jak Tilbury Foster, jak to u nas mówią.

Fosterowie aż podskoczyli, a wydawca się zmieszał.

— Nie chciałem państwa bynajmniej obrazić — rzekł. — To tylko u nas takie przysłowie. Czy to może jaki krewny państwa?

A Sally na to, siląc się na obojętność:

— No, nie, nie wiem prawdziwie, ale słyszałem coś o nim, a jakże on się ma? Zdrowy?

— Czy zdrowy? Bójże się pan Boga, toż on od pięciu lat już nie żyje!

Fosterowie zdrżeli ze zmartwienia, chociaż to zmartwienie bardzo na radość zakrawało.

— Tak, to tak — westchnął Sally — nikt na tym świecie śmierci nie uniknie, nawet i najbogatszych ona nie minie.

— Jeśli pan do tych Tilbury'ego rachujesz — zaśmiał się wydawca — to jesteś pan w błędzie. Nie miał on bowiem złamanego szeląga. Gmina musiała go pochować.

Przez parę minut Fosterowie siedzieli, jak skamieniały, nareszcie Sally słabym głosem zapytała:

— Czy pan to wiesz napewno?

— Spodziewam się, że wiem; wszakże byłem jednym z egzekutorów jego. Nie posiadał on nic, oprócz taczki, którą mnie zapisał.

Taczka ta była polamana i nie miała koł, ale za pamięć jego o mnie napisałem mu nekrolog, który się jednak gdzieś zarzucił i nie został wydrukowany.

Fosterowie pospuszczali głowy, nieczuli na nie, i pogrążeni w swej boleści do tego stopnia, że nawet nie spostrzegli odejścia swego gościa.

W godzinę później jeszcze siedzieli tak samo, młodzi i nieruchomi. Potem spojrzeli na siebie i od czasu do czasu odzywali się niedokończonymi zdaniem i głaskali się nawzajem po rękę, jakby chcieli sobie mówić: „Jestem koło ciebie i nie opuszczę cię. Razem cię naszniesiemy, a wkrótce już pocieszysz i uspokoi nas śmierć, bądźmy więc cierpliwi!”

Dwa lata jeszcze żyli, w umysłowych ciemnościach pogrążeni, zawsze smutni i pełni żalu, aż uwolnieni zostali oboje tego samego dnia.

Pod koniec ciemność ustąpiła z umysłu biednego Sally.

— Wielka fortuna, nieuczciwie nabyta, nie przynosi nikomu pożytku — rzekł. — Wśród gorączkowych, a chwilowych uciech zapomnieliśmy o spokojnem szczęściu pracowitego i pocztowego żywota. Niechże to dla innych ostrzeżeniem będzie.

Czas jakiś leżał w milczeniu, poczem znów oczy otworzył i ciągnął dalej:

— Pieniądze nieszczęście mu przyniosły i zemścił się na nas, którzy nie mu nie zawiniśmy. Zostawił nam tylko trzydzieści tysięcy, wiedząc dobrze, że postaramy się o pomnożenie ich i w ten sposób życie nam zatruł. A przecież bez żadnego kosztu dla siebie mógł nam być zastawie tyle, żebyśmy nie potrzebowali spekulować. Dobry człowiek takby był zrobił, ale w nim nie było ani szlachetności, ani...

KONIEC.

REDAKTORZY I WYDAWCY

TOMASZ MICHAŁOWSKI

ANTONI CZERWINSKI.

Biuro Komisyjno-Handlowe F. MIŁOBĘDZKI i S-ka Kijów, Kreszczatyk № 5 m. 29 telefon 29-70

(WŁAŚCICIELE: FELIKS MIŁOBĘDZKI I TADEUSZ OSIŃSKI).

Poleca po cenach uniarykowanych materiały budowlane, jak:

Blachę dachową zwykłą i ocynkowaną, papę dachową, farby olejne i smołowe.

Węgiel kamienny Doniecki i Dąbrowiecki, koks, antracyt.

Lampki elektryczne zwykłe i cyrkonówki. **Nasiona pastewne buraczane.**

Multiplikatory do pieców, osuszające pomieszczenia, do 50 proc. oszczędności opału.

Wszelkie komisje i zlecenia.

Ogniochrony ręczne Rottera

najpowsza konstrukcja, znacznie ulepszone, zupełnie bezpieczeństwo, bezwzględna sprawność 17325

Generalna reprezentacja i skład Michał Bukowiński

Kijów, Kreszczatyk 5

Cenniki i opis gratis i franco.

Tokarnie, wiertarki, wszelkie maszyny, narzędziarki nowe i używane, całkowicie urządzone warsztat mechaniczny.

Potrzebującym na rozplaty

Kasy pancerne ogniotrwałe, kasety sekretne bezkłucowe, prasy kopirujące, kłopoty najtaniej poleca jedynie

W. MATYSZKIEWICZ

Warszawa, ul. Zgoda Nr. 7, telefon 30.34.

Fabryka nagrodzona złotym medalem.

Skład Nasion i Zakład Ogrodniczy Braci HOSER

w Warszawie, Jerozolimska 59. Telefon 5-81

zawiadamia, że wyszedł z druku

Cennik nasion na rok 1911

i wysła się na żądanie bezpłatnie.

Wydzierżawia się

w Brześciu nad Dniestrem od 1 marca 1911 roku:

1) Tartak parowy o dwóch gątrach i cyrkulacze;

2) Fabryka olejków eterycznych o dziesięciu destylacyjnych i trzech rektyfikacyjnych aparatach.

Adres: poczta Żwaniec, wieś Braha, zarząd majątku.

Od dnia 7-go do 14-go stycznia

Wielka wyprzedaż resztek i pozostałych towarów po sezonie

W magazynie N. LUSIN, W. SUMIEC i S-ka

T-wa p. f.

Pole Kreszczatyki, wprost Ratusza d. Szlachty № 16-2.

Fabryczny magazyn łóżek i materaców Ela Zaks

W. Wasylkowska 34, d. Walkera.

Poleca na raty i materace.

Fabryka angielskich łóżek D/H ELA i Jagyda ZAKS

ul. Sowska 17.

Cenniki franco i gratis.

Magazyn modnych i białych towarów

DOMU HANDLOWEGO

Br. N. i M. LEPEJKO i S-ka

Kreszczatyk № 40, telefon 26-65.

Ma zaszczyt zawiadomić szanowną klientelę, że wyznacza

Wyprzedaż

w dniu 11, 12, 13 i 14 stycznia r. b.

Od dnia 7-go do 15-go stycznia r. b.

pozostałego OBUWIA Wyprzedaż zimowego

i rzeczy do podróży.

Dom Handlowy J. USENKO. Proreznia Nr. 2.

Szybko i trwale ubarwiają włosy i brodę

Farba dla włosów z ekstraktu orzechowego

Perfumery

Kompletna gwarancja nieszkodliwości.

Prawdziwa tylko z marką

Perfumerya Ferd. Mülgens.

Kolonja nad Renem. Założona w 1792 r. Filia w Rydze.

Dostawca wielu Dworów Cesarskich.

Do nabycia w aptekach, składach aptecznych i perfumeryjnych.

Kreszczatyk 29, wprost Pasażu

W Białym Domie S. A. Suprun i M. L. Popietin

od 10-go stycznia w ciągu 7 dni

Wielka Wyprzedaż

jedwabnych, wełnianych i bawełnianych towarów, a także

SUKIEN DDPASOWANYCH I SPÓDNIC

z rabatem od 10 proc. do 50 proc.

RESZTKI ZA POŁOWE CENY.

Kreszczatyk 29, wprost Pasażu.

Kreszcz. 32 Od d. 7 do 14 stycznia na kilka dni. **Kreszcz. 32.**

Wielka wyprzedaż resztek i pozostałych towarów po sezonie

w białym magazynie A. W. BERESTOWSKIEGO

byłych pracowni

Kreszczatyk Nr 32 obok sklepu Buliona.

Wydawnictwa GEBETHNERA i WOLFFA

Kazimierz Przerwa-Tetmajer

POEZYE

Ser. I. Wyd. 3-cie rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Ser. II. Wyd. 4-te rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Ser. III. Wyd. 3-cie rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Ser. IV. Wyd. 3-cie rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Ser. V. Wyd. 3-cie rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Ser. VI. Wyd. 3-cie rb. 1. —, w ozdobnej oprawie 1.40

Wybór poezji, nowy rb. 1.50, w ozdobnej oprawie 2.40

W wytwornej oprawie w polskórek

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Południowo-Ruska Fabryka Chemiczna

poprzednio **F. G. SEIFERTA**

obecnie B. Konarskiego. Egz. od 1891 r. Kijów, Tatarska 1, d. wł. tel. 2537.

Wyrób: octu, spirytusowych lakierów i politur, oliwy do palenia, farb do bielizny i lazurki do malowania ścian.

Cenniki na żąd. bezpłatnie. Tow. spoż. i ekon. specyjal. ustępstwo. 45

MINERALNE do starczy w partach wagonowych

B. SIEDLECKI

Biuro Techniczne Rolnicze w KIJOWIE, Kreszczatyk 29.

Nawozy

6 pokoi elektr. centr. pod biuro i 10 doktorów. W. Wasylkowska 50.

Paryżanka z dobrego rekon. poszuk. lekcyi. W. Wasylkowska 72 m. 5.

DRZEWO OPALOWE

Skład S. Piotrowskiego w Kijowie na Przysiani. Tel. 2234. Ceny najniższe. Drzewo najlepsze. 19819

Nauczycielka z wykształcen. zagr., pos. grunt. franc., muz., niem. teor., poszuk. pos. tu lub na wyjazd. Bankowa 5 m. 40. 43

Buchalter

kontroler z wieloletnią praktyką, nabytą w pierwszorzędnym administracyjach, przy najlepszych referencyach poszukuje posady. Posrednik stosowne wynagrodzenie. Mokskiewska 17 m. 5. Józef Nowicki. 51

Student matematyki

poszukuje kondycji do matego chłopca. Dorpat, Tschellerska 18. Brzozowski. 71

Krawcowa

uzdolniona przy mije roboty, wykończenie wytworne. Kreszczatyki zaulek 9-27 73

Ogrodnik czech

inteligent w sred. wieku, familijny, dobrze znający się na ogrodnictwie z dluget praktyką, dobrym rekomend. chce zmienić posadę. Antoni gub. wołyński. poste-restante „Ogrodnikowi”. 81

Stud. praw.

poszukuje korepetycji, posiad. poważ referency. Specyjalność język rosyjski. W. Podwalna 19, m. 2. H. Skórowski. 75

Bezpośrednio poszukuje rozmieszowania majatków w Poludni. Kraj i lepszych pow. 1000-1200 dz. Listownie: Timofiejowska 5 m. 5 A. 95

Osoba

inteligentna poszuk. posady biurowej lub lekcyi w Kijowie. Posiada grunt jez. rosyjski, franc. i niem. (teor.) i pocz. muzyki. Lwowska 7 m. 6. 101

Obiady

domowe na świeżem masle. Proreznia 14 m. 49 (w podwórzu na prawo. 108

Uzdolniona krawcowa

poszuk. zaj. na wyj. pos. licz. ref. Oferty Adm. „Dzien. Kij.” sub. H. W. 121

Młoda

inteligentna i b. porząd. na biemka (katolicka) poszukuje lekcyi do małych dzieci (od 8 do 10 lat). Blizsze informacje i rekomendacje można mieć przy Tarasowskiej ul. № 21 u gosp. domu. 112

Nauczycielka

z dobrą muz., francus. teor. i prakt. poszuk. niżej na wyjazd. Mohylów. Pod. Wroczyńska. 132

Potrzebna

zaraz nauczycielka polka na wyjazd do trojga małych dzieci, posiadająca teoret. i prakt. francuz. lub niemiec. i początki muzyki. Puszkina 32 m. 5 od 3-4 godz. 141

Z pozwolenia władzy szkolnej przyjmie na cał. utrzym. uczennice. Lekcyje muz., pomoc w naukach. Strzeleka 20 m. 10. 151

Młoda osoba

poszuk. pos. gospod. kasyerki lub eksped. Troicki zaulek 6 m. 9. 154

Dobra dzierżawa

około 1000 dzies. oddaje się na 8 lat. Włodzimierska 49 m. 3, A. J. 156

Hygieniczna maszyna

44

do topienia śniegu

koszt mniejszy niż wywożenia!

Inż. K. SROKOWSKI

Tymofiejowska № 4. Telefon № 122.

Przeciw kaszlowi i chrypiec, lekarze zalecają jako środek niezawodny

Pastyłki Sodeńskie „Fay’a”

Żądac we wszystkich aptekach i składach aptecznych

Kijowski Zarząd Miejski zawiadamia:

Wydział rzeźni.

D 12 stycznia licytacya na zapatrzenie w łód z Dniepru lodowni w Rzeżniam. Dn. 14 stycznia — na dostawę około 329000 cegieł budowlanych.

Wydział zdrowia publicznego.

Dnia 11 stycznia licytacya na oddanie działów № 7, 32, 105 na polach irygacyjnych dla eksploatacyi t. zw. „pudetu”.

Wartunki można oglądać w Zarządzie w dniu powszednim od 10 — 2-jej po południu. 152

E. Herse

4 Proreznia 4

Wyprzedaż

od 17-go b. m.

Krawiec A. Sernecki

Kreszczatyk Nr 29. mieszek № 7

Przyjmuje obywateli z własnych angielskich i rosyjskich materjałów, a także z mater. pp. klientów. 187

Potrzebna

nauczycielka, posiad. franc. lub niemiecki jez. na zarząd. Włodzimierska 49 biuro Moronskiego. 190

Zdolna

krawcowa szyć w domach i u siebie. W. Włodzimierska 12 m. 28. 185

100—350

dzies. ziemi majątek separat. budynki, woda Kijów, Podol. Besar. gub. polak chce nabyć. Wielka-Zytmierska № 24 m. 7. K. D. 186

Osoba

intelig. z Król. poszuk. miej. do zarządu gosp. wiej lub miej. pos. dob. świad. Zytmierska gub. kij. w. Skala p. Baranickiej dla M. B. 182

Kucharz

z dobrimi świadectwami poszukuje posady w mieście lub na wsi. Adres: Luck gub. wołyński. dom Dmuchowskich, Jakob Marcinkowski. 184

Polka

z zagranicę wykształ. pos. pos. naucz. niem. pl. lub do towarz. Listow. Nesterowska 21 m. 3. 175

Zgubiony

ridicul z listem adresowanym do Rzymu, w nim sto rubli. Proszę o zwrócenie go za wynagrodzeniem. W. Zytmierska 29 m. 4. Zapolskiej. 173

Osoba

w sred. wieku poszuk. miej. na wieś do dzieł i imoże przeg. do młodej klasy, umiesz. zarz. maj. gospod. Fastów gub. kij. dom p. Popiel dla M. K. 172

Biuro Nauczycielskie HELENY KOPORSKIEJ

Lublin, Krakow-Przedm. 22.

Poleca nauczycieli, nauczyci. franc. niemki, freblanki, gospod. 20116